

ภูมิทัศน์อุทมคติจากภาพทิวทัศน์อดีตและปัจจุบัน

โดย
นายคุณากร วังศิริ

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ภูมิทัศน์อุทมคติจากภาพทับซื่อนอดีตและปัจจุบัน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

สาขาวิชาทัศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2566

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศิลปากร

I DEAL LANDSCAPES FROM OVERLAPPING IMAGES OF THE PAST AND
PRESENT

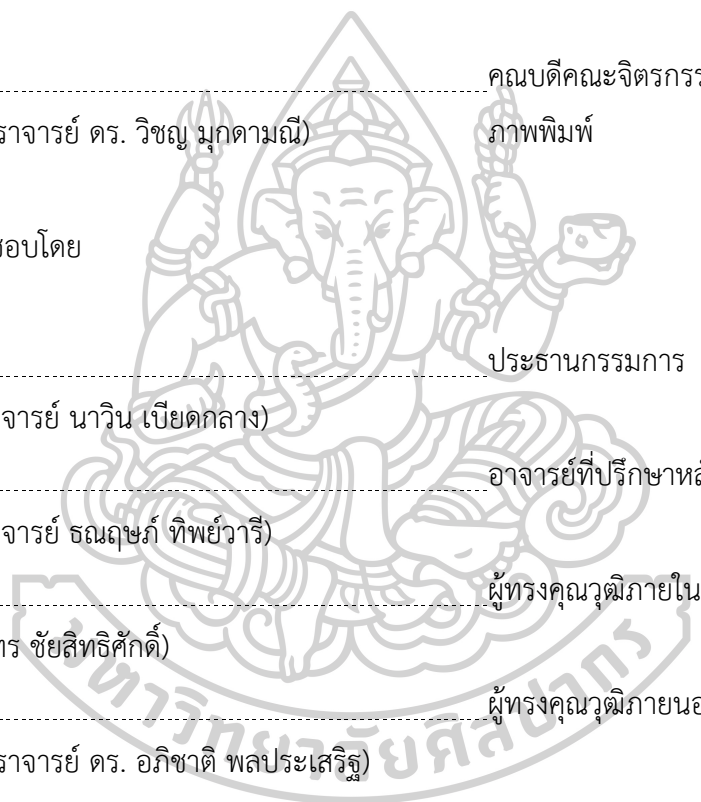

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for Master of Fine Arts Visual Arts
Academic Year 2023
Copyright of Silpakorn University

หัวข้อ ภูมิทัศน์อุดมคติจากภาพทิวทัศน์อดีตและปัจจุบัน
โดย นายคุณากร วังศิริ
สาขาวิชา ทัศนศิลป์ แผนก ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก รองศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วารี

คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้รับพิจารณาอนุมัติให้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรศิลปมหาบัณฑิต

..... คณบดีคณะจิตรกรรม ประติมากรรมและ
ภาพพิมพ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชญ มุกดาภิรมย์)
พิจารณาเห็นชอบโดย
..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ นาวัน เบียดกลาง)
..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ธนฤกษ์ ทิพย์วารี)
..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน
(ดร. ตฤณภัทร ชัยสิทธิ์ศักดิ์)
..... ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ พลประเสริฐ)

650120029 : ทศนศิลป์ แผน ก แบบ ก 2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต

คำสำคัญ : ความทรงจำ ความคิดถึง การรำลึก การทับซ้อน ความรู้สึกภายใน

นาย คุณากร วังคีรี: ภูมิทัศน์อุดมคติจากภาพทับซ้อนอดีตและปัจจุบัน อาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : รองศาสตราจารย์ ธณฤกษ์ ทิพย์วารี

ผลงานวิทยานิพนธ์ภายใต้หัวข้อ “ ภูมิทัศน์อุดมคติจากภาพทับซ้อนอดีตและปัจจุบัน ”
ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอความคิดถึง ความทรงจำในอดีตและปัจจุบัน ต่อวัตถุ คน สัตว์ สิ่งของและ
สถานที่ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของผู้คนและสิ่งที่อยู่รอบตัว ผ่านผลงานจิตรกรรม การจัด
องค์ประกอบในรูปแบบล่องลอยเพื่อต้องการสร้างมิติการรับรู้แบบใหม่กับผู้ชมและตัวข้าพเจ้า เทคนิค
การระบายสีโดยการสร้างพื้นผิวจากเนื้อสี และการระบายระนาบสองมิติ เพื่อช่วยสนับสนุนเนื้อหา
ความเป็นปัจจุบันที่ชัดเจนและความทรงจำที่เลือนราง

650120029 : Major Visual Arts

Keyword : Memories nostalgia remembrance overlap inner feelings.

MR. Kunakorn WANGKEEREE : I deal landscapes from overlapping images of the past and present Thesis advisor : Assistant Professor Thanarit Thaipwaree

Thesis work under the topic “ Ideal Landscapes from overlapping Images of the Past and Present” I would like to present my thoughts. Past and present memories of objects, people, animals, things, and places. It shows the relationship between people and things around them. through paintings arranging the elements in a floating form in order to create a new dimension of perception for the viewer and myself. Technique for painting by creating a surface from colored substances. and two-dimensional plane drainage. To help support clear current content and faded memories.

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบคุณและน้อมรำลึกถึงบิดา มารดาผู้ให้กำเนิดและสนับสนุนทุนทรัพย์ในการสร้างสรรค์ผลงาน และขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ธนฤกษ์ ทิพย์วารี ผู้เป็นที่อาจารย์ปรึกษาหลัก ในผลงานชุด “ภูมิทัศน์อุดมคติจากภาพทิวทัศน์อดีตและปัจจุบัน” ผู้ให้ความรู้ แนวทางในการพัฒนาผลงาน แง่มุมต่าง ๆ ในการดำเนินงาน การใช้ชีวิต และการสร้างสรรค์ผลงาน คณะครูอาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกท่านในสถาบันจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่มอบประสบการณ์ในการทำงาน และสนับสนุนในการดำเนินเรื่องต่าง ๆ และขอขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ ทุกคนที่ช่วยในการสร้างสรรค์งานครั้งนี้

คุณากร วังศิริ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญภาพ	ฌ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิทัศน์อุดมคติจากภาพทั้งสองอดีตและปัจจุบัน	1
ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	2
สมมติฐานของการศึกษา.....	2
ขอบเขตของการศึกษา.....	2
ขั้นตอนของการศึกษา.....	2
บทที่ 2 วรรณกรรมและผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง.....	5
ผลงานศิลปะที่นำเสนอความคิดถึง.....	7
จิตรกรรมที่นำเสนอภาพสถาปัตยกรรมของความคิดถึง.....	7
ทัศนียภาพและความคิดถึง.....	9
ความคิดถึงในจินตนาการ	12
บทที่ 3 ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์.....	16
ค้นหาแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ส่วนตัว	16
ภาพร่างผลงาน	20
การสร้างสรรค์ผลงาน	29
บทที่ 4 วิเคราะห์และอภิปรายผลงาน	32

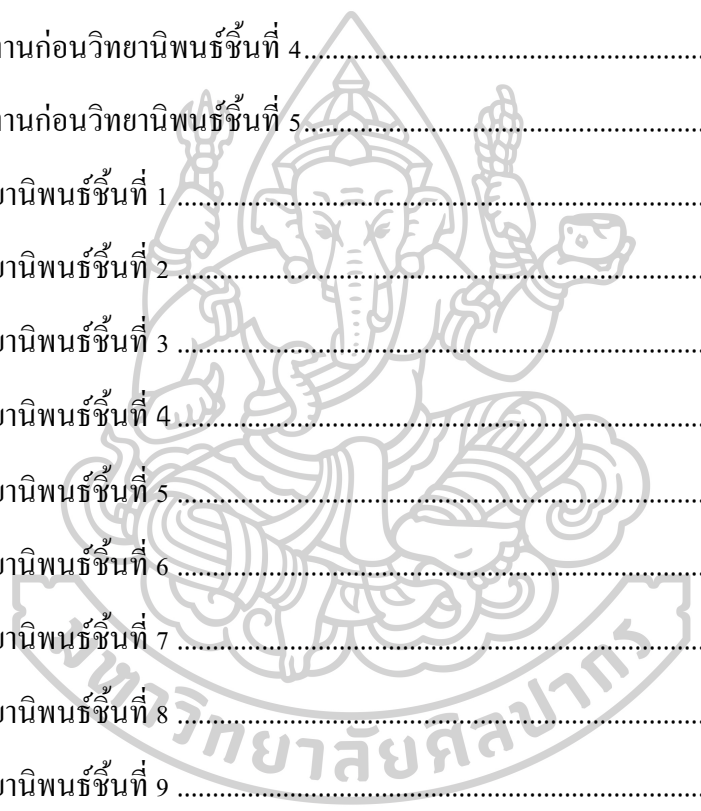
ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์.....	32
ผลงานวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1.....	38
ผลงานวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 2.....	42
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิทยานิพนธ์.....	58
รายการอ้างอิง.....	60
ประวัติผู้เขียน.....	62

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 ผลงานที่ใช้ศึกษาชั้นที่ 1 : I and village	8
ภาพที่ 2 ผลงานที่ใช้ศึกษาชั้นที่ 2 : กองฟาง ช่วงเวลาแห่งความสุขหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว	11
ภาพที่ 3 ผลงานที่ใช้ศึกษาชั้นที่ 3 : วิถีชีวิตไทยในชนบท.....	14
ภาพที่ 4 ภาพถ่ายบ้านข้าพเจ้า ณ บ.แก่งแล่น ต.ร่องจิก อ.ภูเรือ จ.เลย.....	17
ภาพที่ 5 ภาพถ่ายห้อง อุปกรณ์ใส่ปลา.....	17
ภาพที่ 6 ภาพถ่ายทางไปสวนยาง ณ บ.แก่งแล่น ต.ร่องจิก อ.ภูเรือ จ.เลย.....	17
ภาพที่ 7 ภาพถ่ายต้นกล้วย	18
ภาพที่ 8 ภาพถ่ายหม้อหวดนึ่งข้าวเหนียว.....	18
ภาพที่ 9 ภาพถ่ายสวนไร่นาข้าพเจ้า ณ บ.แก่งแล่น ต.ร่องจิก อ.ภูเรือ จ.เลย.....	19
ภาพที่ 10 ภาพถ่ายไถบ้าน.....	19
ภาพที่ 11 สเก็ตชั้นที่ 1	20
ภาพที่ 12 สเก็ตชั้นที่ 2	20
ภาพที่ 13 สเก็ตชั้นที่ 3	21
ภาพที่ 14 สเก็ตที่ 4.....	22
ภาพที่ 15 สเก็ตที่ 5.....	23
ภาพที่ 16 สเก็ตชั้นที่ 6	24
ภาพที่ 17 สเก็ตชั้นที่ 7	25
ภาพที่ 18 สเก็ตชั้นที่ 8	26
ภาพที่ 19 สเก็ตชั้นที่ 9	27
ภาพที่ 20 สเก็ตชั้นที่ 10	28
ภาพที่ 21	29

ภาพที่ 22	30
ภาพที่ 23	30
ภาพที่ 24	31
ภาพที่ 25 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1	32
ภาพที่ 26 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	33
ภาพที่ 27 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	34
ภาพที่ 28 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	35
ภาพที่ 29 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5	36
ภาพที่ 30 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 1	38
ภาพที่ 31 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2	40
ภาพที่ 32 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3	42
ภาพที่ 33 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4	44
ภาพที่ 34 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5	46
ภาพที่ 35 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6	48
ภาพที่ 36 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 7	50
ภาพที่ 37 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 8	52
ภาพที่ 38 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 9	54
ภาพที่ 39 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 10	56

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิทัศน์อุดมคติจากภาพทิวทัศน์อดีตและปัจจุบัน

ทัศนียภาพในความทรงจำที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีสภาพอากาศที่เย็นตลอดปี เป็นพื้นที่ภูมิประเทศภูเขาสลับ ซับซ้อน มองไปทิศทางใดก็เป็นวิวทิวทัศน์ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยป่าไม้ที่งดงามมีจุดเด่นทางด้านสภาพอากาศ พืชพรรณไม้ที่หลากหลายเป็นพื้นที่ธรรมชาติที่ให้ความรู้สึกเย็นสบาย ผ่อนคลายและสวยงาม สัตว์ป่าในพื้นที่ที่หลากหลายมีความสัมพันธ์และความสำคัญต่อระบบนิเวศในพื้นที่ธรรมชาติ ภาพความทรงจำในวัยเด็กของข้าพเจ้าที่ธรรมชาติรอบตัว ทำให้รู้สึกผ่อนคลาย เย็นสบาย และล้วนมีแต่ความงามในรูปร่างลักษณะของต้นไม้ขนาดใหญ่ ทำให้รู้สึกถึงความมหัศจรรย์ในธรรมชาติและชวนให้จินตนาการถึงความยิ่งใหญ่ของธรรมชาติ

ภาพความสัมพันธ์ของมนุษย์และธรรมชาติในความทรงจำของข้าพเจ้าเป็นกิจกรรมที่มีร่วมกันระหว่างมนุษย์และธรรมชาติความเชื่อของคนในพื้นที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมการใช้ชีวิต การทำการเกษตรและอาหารการกินเกิดเป็นความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงมนุษย์เข้ากับธรรมชาติ ภาพความทรงจำดังกล่าวชวนให้หวนคิดถึงภาพความทรงจำในอดีตที่ความสัมพันธ์ของมนุษย์และธรรมชาติถูกเชื่อมโยงเข้าหากัน ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความรู้สึกคิดถึงวิถีชีวิตของมนุษย์และธรรมชาติที่เปลี่ยนไปจากเดิม ณ ปัจจุบัน เกิดเป็นความรู้สึกที่อัดแน่นอยู่ในจิตใจของข้าพเจ้า ความรู้สึกดังกล่าวส่งผลให้เกิดเป็นแรงบัลดาลใจ ที่ต้องการถ่ายทอดภูมิทัศน์ในอุดมคติของข้าพเจ้า ภาพจินตนาการที่เกิดจากความทรงจำในอดีตที่เปลี่ยนไปในปัจจุบันเพื่อบอกเล่าความทรงจำที่งดงามต่อสถานที่ ที่ข้าพเจ้ามีความผูกพัน

ข้าพเจ้าจึงต้องการนำเสนอภาพในจินตนาการผ่านผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้า โดยมุ่งใช้สีของบรรยากาศที่เป็นตัวแทนช่วงเวลาฤดูกาลและอัตลักษณ์ของภูมิประเทศ ที่มีทั้งภูเขา แม่น้ำ วิถีชีวิตที่แทรกตัวอยู่กับธรรมชาติ อีกทั้งการนำเสนอภาพของความคิดฝันต่อพื้นที่ในความทรงจำของข้าพเจ้า เพื่อให้เกิดเป็นพื้นที่เชิงอุดมคติ ที่พร้อมไปด้วยความบริสุทธิ์ ความอุดมสมบูรณ์ ความงดงาม และความสัมพันธ์ระหว่างธรรมชาติและมนุษย์ โดยประกอบจากประสบการณ์วัยเด็กในอดีต ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อ การละเล่น สถานที่ในความทรงจำ ผสมรวมเข้ากับภาพปัจจุบันและจินตนาการของข้าพเจ้า

การแสดงออกทางความรู้สึกของมนุษย์แต่ละคนมีความเป็นปัจเจกตามแต่บุคคลซึ่งล้วนแต่มีวิธีการที่แตกต่างกันในการสื่อสารออกมา กระบวนการทางจิตรกรรมเป็นสื่อที่สามารถนำเสนอภาพจินตนาการ ห่วงอารมณ์และความรู้สึกของข้าพเจ้าที่สร้างสรรค์ออกมาได้ดีกระบวนการหนึ่ง เพื่อใช้บรรยายภาพบรรยากาศการใช้ชีวิตท่ามกลางธรรมชาติที่แวดล้อมด้วยวัฒนธรรมพื้นบ้าน การทำการเกษตร และพิธีกรรมความเชื่อที่ข้าพเจ้ารู้สึกคิดถึง การสำนึกเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ เป็นจิตวิญญาณของมนุษย์และรากเงาของอดีตและปัจจุบันที่เชื่อมโยงกันและกัน เป็นแก่นสารให้ข้าพเจ้าใช้ดำเนินชีวิตเป็นเหตุผลในการดำรงอยู่

ความมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. นำเสนอภูมิทัศน์ในจินตนาการที่ประกอบสร้างขึ้นด้วยความทรงจำออกมาเป็นภาพแทนความคิดถึงการโหยหาอดีตจากปัจจุบันของมนุษย์
2. นำเสนอภาพรูปธรรมและนามธรรมของความรู้สึกคิดถึงออกมาในรูปทรงสร้างสรรค์โดยกระจากสัญลักษณ์ที่ตัวแทนของความทรงจำข้าพเจ้า

สมมติฐานของการศึกษา

1. เยียวยาความรู้สึกข้าพเจ้าที่ใช้ชีวิตออกจากถิ่นฐานบ้านเกิดด้วยการสร้างเชื่อมโยงกับผลงานของข้าพเจ้าผ่านสัญลักษณ์ของความคิดคำนึงถึง
2. สามารถสร้างความรู้สึกคิดถึงผ่านผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์

ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาวัตถุ สถานที่ และสิ่งของรอบตัวซึ่งมีความทรงจำร่วมและกระตุ้นให้รู้สึกคิดถึงจากประสบการณ์จริงของข้าพเจ้าในอดีต
2. ศึกษาแนวคิดการใช้ผลงานจิตรกรรมนำเสนอความคิดถึงย้อนเวลาสู่อดีต
3. ศึกษาการนำเสนอความคิดถึงด้วยสัญลักษณ์จากวัตถุรอบตัว

ขั้นตอนของการศึกษา

1. ศึกษาพืช ระบบนิเวศน์ และสิ่งของรอบตัว ที่มาจากประสบการณ์จริงจากถิ่นฐานบ้านเกิด
2. ศึกษาการนำเสนอความรู้สึกคิดถึงด้วยผลงานจิตรกรรม

3. ออกแบบภาพร่างผลงานจากข้อมูลที่ได้รับมาจากการศึกษา
4. สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสีน้ำมันตามแบบภาพร่างผลงาน
5. นำเสนอผลงานสร้างสรรค์ผ่านการจัดแสดงนิทรรศการ

เวลาที่ใช้ในการวิจัย ประมาณ 6 เดือน

เริ่มงานวิจัย ตั้งแต่เดือน ธันวาคม พ.ศ.2566

และเสนอวิทยานิพนธ์ภายในเดือน พฤษภาคม พ.ศ.2567

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาเอกสารและเก็บข้อมูลผ่านแบบบันทึก
2. ศึกษาผลงานและศิลปินที่เกี่ยวข้อง

แหล่งข้อมูล

1. ห้องสมุดมหาวิทยาลัยศิลปากร
2. ข้อมูลวิจัยเกี่ยวกับความทรงจำและความคิดถึง
3. ผลงาน ศิลปะที่นำเสนอความคิดถึง

อุปกรณ์ที่ใช้ในการค้นคว้า

1. เอกสารและแบบบันทึกข้อมูล
2. สุ่มดเสกิตเพื่อออกแบบภาพร่าง
3. เฟรมผ้าใบ
4. สีและอุปกรณ์สร้างสรรค์เทคนิคสีน้ำมัน
5. พู่กัน
6. ลินสีด

7.พอดี้เฟรม

8.งานผสมสี

ค่าใช้จ่ายทั้งหมดในการวิจัย (โดยประมาณ) 150,000บาท

บทที่ 2

วรรณกรรมและผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

การสร้างสรรคผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าครั้งนี้ เป็นผลงานศิลปะที่ต้องการนำเสนอความงามจากภาพทิวทัศน์ของความทรงจำ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภาพปัจจุบันและจินตนาการเพื่อเล่าเรื่องราวความคิดถึงที่เกิดมาจากสถานที่ผู้คนและเหตุการณ์ในอดีตจะส่งผลต่อตัวตนข้าพเจ้าในปัจจุบันศึกษาข้าพเจ้าได้ศึกษาแนวคิดที่ว่าด้วยเรื่องของความคิดถึงดังต่อไปนี้

ความคิดถึง หมายถึง สภาวะห้วงอารมณ์หนึ่งที่มนุษย์เราเกิดการระลึกถึงภาพในอดีตทั้งเหตุการณ์สถานที่วัตถุหรือผู้คนที่เคยมีปฏิสัมพันธ์ด้วยโดยความคิดถึงนี้สามารถเกิดขึ้นได้จากหลายปัจจัยและหลายรูปแบบอารมณ์ทั้งคิดถึงเพราะเคยมีความสุขและคิดถึงเพราะเคยอยู่ช่วงเวลาลำบากจนกลายมาเป็นบทเรียน ในบทความออนไลน์เรื่อง จิตวิทยาแห่งความคิดถึง โดย เนตะ บนเว็บไซต์ nedawriterblog ในบทความนี้ เนตะ ผู้เขียนได้แสดงความเห็นที่มีต่อความคิดถึงไว้ว่า “โดยส่วนตัวแล้วอยากจะสรุปว่าความคิดถึงนั้นส่งผลดีและผลเสียแก่ตัวบุคคลได้ ขึ้นอยู่กับว่าระดับความรุนแรงของความคิดถึงนั้นมีมากน้อยเพียงใด ถ้าความรุนแรงของความคิดถึงสูง เป็นแนว “illness” ความคิดถึงนั้นก็ก่อให้เกิดผลเสีย ความคิดถึงนั้นจะทำให้เราซึมเศร้า วิตกกังวลจนถึงกระทั่งเกิดความผิดปกติทางจิตใจและบางครั้งก็นำไปสู่การฆ่าตัวตายได้ ซึ่งเราก็เคยได้เห็นกันมาบ้างตามหน้าหนังสือพิมพ์ แต่ถ้าความรุนแรงของความคิดถึงนั้นมีอย่างพอเหมาะ เป็นความคิดถึงแนว “missing” โรแมนติก ก็ทำให้เกิดผลดี คือทำให้เรารู้สึกว่ามีคนคอยเป็นห่วง คอยให้กำลังใจเราอยู่ แม้ว่าตัวเขานั้นจะไม่ได้อยู่เคียงข้างกับเราก็คงตาม และบางครั้งการรำลึกถึงเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตก็ทำให้เรารู้สึกมีความหวัง และช่วยให้เรามีพลังที่จะต่อสู้และผ่านช่วงเวลาอันเลวร้ายนี้ไปได้”(เนตะ, 2561) ความคิดถึงในแง่มุมของ เนตะ ข้าพเจ้าเห็นด้วยในด้านของความคิดถึงเองส่งผลดีต่อสภาวะภายในจิตใจของมนุษย์ได้อย่างยิ่ง เราอาจสามารถแบ่งประเภทหรือจำแนกที่มาของความคิดถึงได้จากอะไรคือคำถามต่อจาก ความหมายและผลของความคิดถึงนี้ ความคิดถึงนั้นจะกลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะออกมาเป็นแบบใดตั้งนั้นข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาที่มาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบของความคิดถึงจากวิทยานิพนธ์เรื่อง “ความคิดถึงและความทรงจำโดย” คมสัน เพ็ชรสิทธิ์ ในช่วงของการอธิบาย อิทธิพลที่มีต่อผลงานศิลปะนิพนธ์ คมสัน ได้กล่าวถึงอิทธิพลของความคิดถึงในหลายรูปแบบเอาไว้ว่า “อิทธิพลจากสิ่งของ ของขวัญของที่ระลึกเป็นสิ่งของที่ทำให้นึกถึงอดีตเรื่องราวความทรงจำ ความสำคัญและพิเศษระหว่างผู้ให้กับผู้รับ วัตถุประสงค์ของทุก ๆ อย่างล้วนมีคุณค่าความหมายในตัวของมันซึ่งมีความแตกต่างกันออกไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้รับและผู้ให้” (คมสัน เพ็ชรสิทธิ์, 2013)

อิทธิพลจากสิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อมสิ่งต่าง ๆ ที่มีลักษณะ ภายนอกที่มีอยู่รอบตัวซึ่งเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นข้าพเจ้ารู้สึกได้ถึงความรู้สึกภายในของข้าพเจ้าทุก ๆ ครั้งที่ได้สัมผัสสภาพแวดล้อมหรือพบเจอสถานที่เห็นเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวของข้าพเจ้าที่เป็นสถานที่ที่ข้าพเจ้าเคยสัมผัสมีประสบการณ์ร่วมหรือมีลักษณะใกล้เคียงกัน

อิทธิพลประสบการณ์ตรง ประสบการณ์ตรงเป็นประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้ปะทะหรือสัมผัสด้วยตัวเองข้าพเจ้าได้พบได้กระทำได้ยินได้ฟังด้วยตัวข้าพเจ้าเองซึ่งในการสร้างสรรค์วิทยานิพนธ์ของตัวข้าพเจ้านั้นประสบการณ์ตรงเป็นสิ่งที่ใกล้ตัวที่สุดรับรู้และสะท้อนใจได้ดีที่สุด

ซึ่งสอดคล้องกับ จูรีพร เพชรกิ่ง กล่าวไว้ว่า “มนุษย์มักมีความสัมพันธ์ต่อสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัว และกลายเป็นความทรงจำ สถานที่ที่มีความสัมพันธ์ต่อสิ่งรอบ ๆ ตัว การดำรงชีวิตประจำวัน เช่น สถานการณ์ สถานที่ คน สัตว์ สิ่งของ เช่น ต้นไม้ ภูเขา แม่น้ำ ก้อนเมฆ สัตว์ หรืออาคาร บ้านเรือน เช่น ห้องนอน ห้องครัว ห้องนั่งเล่น จนขยายต่อออกมาสู่โลกภายนอก ภายนอกกลายเป็นความทรงจำที่ฝังลึกและเมื่อตัวพบกับสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกับความทรงจำ จนกลายเป็นจุดเชื่อมต่อของความทรงจำที่ทับซ้อนกับการกระทำในปัจจุบันได้” (จูรี พร เพชร กิ่ง, 2021)

ทั้งหมดนี้ข้าพเจ้าสามารถสรุปออกมาได้ว่าความคิดถึงเกิดขึ้นจากความทรงจำที่มีคุณค่าต่อมนุษย์ที่เกิดขึ้นจากสถานการณ์ สิ่งของหรือสถานที่ โดยเมื่อเวลาผ่านไปความทรงจำจากสิ่งเหล่านี้ได้ยึดโยงเข้ากับสถานที่ หรือสิ่งของ และเมื่อมนุษย์เราได้ปฏิสัมพันธ์กับบางอย่างที่ใกล้เคียงหรือดูคล้ายความทรงจำเหล่านั้นจะแสดงออกมาในรูปของความคิดถึง หรือในแบบบางความทรงจำที่เลือนรางอาจด้วยระยะเวลาที่ผ่านมาของสมองมนุษย์ เราจะใช้จินตนาการเข้ามาเติมแต่งความทรงจำดังกล่าว จึงกล่าวได้ว่าเมื่อเกิดประสบการณ์ขึ้นสิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นความทรงจำและเข้ายึดโยงกับสิ่งของ วัตถุ สถานที่ และเมื่อเราได้พบเจอหรือมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับความทรงจำเหล่านั้น ก็จะส่งผลกลับมาในรูปของความคิดถึง

ดังที่ นิลรัตน์ ปัทมม กล่าวไว้ว่า “สัญลักษณ์ คือการสร้างสัญลักษณ์หนึ่งเพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจในอารมณ์ผ่านผลงาน สัญลักษณ์ อาจถูกแทนด้วยรูปภาพ ภาษา วรรณกรรม หรือแม้กระทั่งบทเพลง แสดงให้เห็นว่ารอบตัวเรานั้นสิ่งที่มนุษย์กระทำสิ่งที่ธรรมชาติสร้างสรรค์สามารถนำมาเป็นสัญลักษณ์สื่อสารแทนความหมายและเป็นศาสตร์ที่กล่อมเกล่าให้คนได้ใช้ความคิด การตีความหมาย และสำคัญที่สุดบางครั้งสัญลักษณ์สามารถอธิบายนามธรรมแทนความรู้สึกที่เกิดขึ้นในชีวิตได้เช่นกัน” (นิลรัตน์ ปัทมม, 2016)

จากที่ คมสัน ได้แสดงทัศนคติด้านอิทธิพลที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงาน ข้าพเจ้าเอง มองเห็นว่าแง่มุม ประสบการณ์รอบตัวที่กลายมาเป็นความทรงจำของข้าพเจ้าเองนั้น ก็มีความทรงจำ จำนวนมากที่มีผลต่อความคิดถึง และเมื่อสำรวจดูภายในจิตใจแล้วข้าพเจ้าแบ่งความคิดถึงออกมา ด้วยกันสามส่วนที่แสดงสภาวะความคิดถึงของข้าพเจ้าออกมา เพื่อสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่ใช้ แสดงสภาวะความคิดถึงภายในของข้าพเจ้าออกมา จึงได้ศึกษาผลงานจิตรกรรมที่แสดงออกของ อารมณ์โดยยกเอาผลงานจากศิลปินที่ใช้แง่มุมต่าง ๆ ในการบอกเล่าความรู้สึกคิดถึงอดีตภายในจิตใจ ดังต่อไปนี้

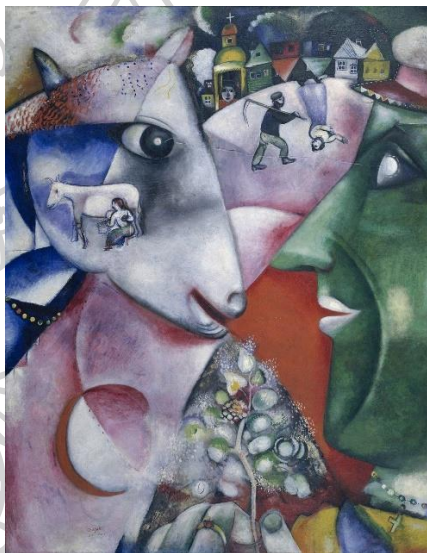
ผลงานศิลปะที่น่าเสนอความคิดถึง

เพื่อค้นหาแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าในครั้งข้าพเจ้าได้เลือกศึกษา ผลงานศิลปะที่น่าเสนอความคิดออกมาทั้งในรูปแบบของบรรยากาศ สัญลักษณ์ และจินตนาการโดย ยกแบ่งและจำแนกประเภทความคิดถึงที่มีผลต่อข้าพเจ้าดังต่อไปนี้

จิตรกรรมที่น่าเสนอภาพสถาปัตยกรรมของความคิดถึง

มนุษย์มักจะมี ความทรงจำต่อสถานที่หรือสถาปัตยกรรมที่ต่างออกไปจากความคิดถึงที่มีต่อ มนุษย์ด้วยกันเอง การสร้างสรรค์ผลงานให้แสดงความคิดเห็นที่มีต่อรูปทรงทางสถาปัตยกรรม ข้าพเจ้า ได้ยกเอาผลงานจิตรกรรมสร้างสรรค์ ชื่อ I and The village โดย Marc Chagall ศิลปินชาวรัสเซีย สร้างสรรค์ในปี 1911 ได้แสดงภาพความคิดถึงผ่านรูปทรงสถาปัตยกรรมออกมาโดยใช้เมืองที่มี องค์ประกอบของสถาปัตยกรรม และบ้านเรือนที่อยู่อาศัย ในรูปแบบของการตัดทอนให้เป็นรูปทรง เรขาคณิตที่เข้าใจง่ายแต่สื่ออารมณ์ได้ดี แต่ยังคงไว้ซึ่งรูปร่างหน้าตาความเป็นสถาปัตยกรรมขนาดเล็ก และเส้นตัดของใบหน้าวับนวมชายของผลงานที่กำลังหันหน้าเข้าหาใบหน้ามนุษย์ที่มุมขวาพาดผ่าน จนตัดกันและกันแสดงออกมาเป็นรูปทรงใบหน้าของมนุษย์ที่กำลังจ้องตาไว้อยู่ และมุมล่างรูปทรง ธรรมชาติอย่างต้นไม้ที่กำลังเติบโต ช่วงกลางของต้นบัวและมนุษย์บนผลงาน อยู่รูปทรงสามเหลี่ยม คล้ายกรอบรูปที่จูงใจให้ข้าพเจ้านั้นนึกถึงพื้นที่อย่างเพราะปลูกหรือแปลงผักที่ใช้ปลูกพืชผักสวนครัว ซึ่งช่วยแสดงโลกของท่านทั้งสองออกมาบนตัวผลงาน จากการจัดวางองค์ประกอบและสีใช้สีแปลกที่ เกิดขึ้นสามารถแสดงออกถึงความคิดถึงของมนุษย์ที่มีต่อสัตว์เลี้ยง และความคิดถึงที่มีต่อพื้นที่เชิง สถาปัตยกรรมที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้าเอง เมื่อได้มองรูปทรงเรขาคณิตภายในผลงาน องค์ประกอบที่ ศิลปินได้ใช้ในผลงานทั้งรูปทรงเรขาคณิตและสถาปัตยกรรมที่ถูกตัดทอนให้ดูเข้าใจง่ายแต่กลับส่ง ความรู้สึกได้ดี ยิ่งเชื่อมโยงตัวข้าพเจ้าเข้ากับอาคารบ้านเรือนที่เคยอาศัยและมีความทรงจำร่วมด้วยใน

อดีต สิ่งที่น่าสนใจนำมาต่อยอดจากผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าคือการใช้รูปทรงเรขาคณิตหรือโครงสร้างเชิงสถาปัตยกรรมง่าย ๆ มาประกอบสร้างหรือมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ ความสนใจในรูปทรงของข้าพเจ้ากลายเป็นแรงบันดาลใจและการต่อยอดเอาส่วนประกอบไม่ว่าจะรูปทรงเรขาคณิตหรือโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมออกมาใช้งาน ข้าพเจ้าเองสนใจใช้วิธีนี้โดยการเลือกเอาวัสดุหรือโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมภายในอาคารบ้านเรือนมักมีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมโดยใช้วัสดุจริงเข้ามาเพื่อสร้างความเชื่อมโยงที่มีต่อมนุษย์และผลงานข้าพเจ้าให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาทำให้เกิดเป็นความสนใจที่จะใช้วัสดุจริงอันเป็นส่วนประกอบหนึ่งภายในอาคารบ้านเรือนมาร่วมกับผลงานสร้างสรรค์

ภาพที่ 1 ผลงานที่ใช้ศึกษาชิ้นที่ 1 : I and village

ที่มา : <https://groundcontrolth.com/blogs/marc-chagall> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2567)

ศิลปิน: Marc Chagall

ผลงานของชากาลล์ เป็นการระลึกถึงความทรงจำ ความอบอุ่นในพื้นที่หรือบ้านเกิด การทำเกษตรกรรม เลี้ยงปศุสัตว์ และสิ่งปลูกสร้าง ในขณะที่ตัวใช้ชีวิตอยู่อีกที่ โดยสังเกตจากลายละเอียดภายในผลงานที่เกี่ยวข้องกับการความทรงจำของชากาลล์ ที่ผสมผสานเข้ากับรูปแบบงานลัทธิคิวบิสต์ได้อย่างเสรี

การจัดองค์ประกอบภาพในผลงานโดยมีหน้าของคนที่หันเข้าหาภาพหน้าสัตว์แสดงให้เห็นถึงการจ้องมองหรือการมองถึงภาพในอดีต หน้าสัตว์ที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นชนบท การเลี้ยงปศุสัตว์

ภาพผู้ชายที่กำลังถือเครื่องทางการเกษตรและผู้หญิงที่กำลังรีดนมวัว เป็นสื่อถึงพ่อแม่หรือครอบครัว และเส้นสีที่ผสานเข้าหากันเป็นการแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกคิดถึงบ้าน

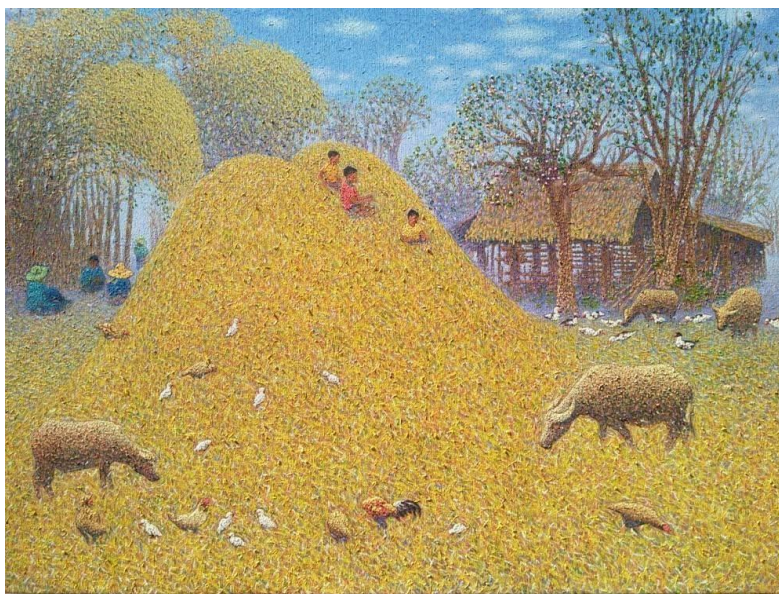
ผลงานชิ้นนี้เป็นภาพของความคิดถึงเกษตรกรและปศุสัตว์วิถีชีวิตการทำไร่ในรูปแบบของชาวตะวันตกพื้นสีและพีชพันธุ์ในรูปแบบของศิลปะการตัดทอน การจัดวางองค์ประกอบของผลงานชิ้นนี้ให้ความรู้สึกถึงสถาปัตยกรรมและพื้นที่เลี้ยงปศุสัตว์ในชนบท ขณะเดียวกันก็ชวนให้ข้าพเจ้านึกถึงวิถีชีวิตการเลี้ยงปศุสัตว์ในช่วงวัยเด็กของข้าพเจ้าเช่นกัน และวิธีการจัดองค์ประกอบที่ล่องลอยและทับซ้อนของวัตถุ ผู้คนสัตว์สิ่งของที่ไม่ได้คำนึงถึงหลักความเป็นทำให้รู้สึกถึงการเพ้อฝันจินตนาการ จึงเกิดแรงบันดาลใจให้ข้าพเจ้าต้องการหยิบเอารูปแบบการตัดทอนจากรูปทรงธรรมชาติให้เป็นรูปทรงที่สื่อความรู้สึกคิดถึงผ่านสีและรูปร่างที่ชัดเจนน้อยลง กับการจัดวางองค์ประกอบแบบไม่คำนึงถึงความเป็นจริงที่ทับซ้อนกันจนกลายเป็นภาพของความรู้สึก จากการใช้สี การจัดวางรูปร่างรูปทรงที่ละทิ้งการคำนึงถึงหลักความเป็นจริง ข้าพเจ้าจึงต้องการนำมาต่อยอดในการสร้างพื้นที่แห่งจินตนาการและความรู้สึกคิดถึงผ่านการจัดวางรูปทรงที่ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ขึ้นให้ชวนฝัน

ทัศนียภาพและความคิดถึง

ศักยภาพมนุษย์มีความอ่อนไหวต่อภาพจำบรรยากาศองค์ประกอบที่เกิดขึ้นในระยะกว้างอย่างทัศนียภาพ ในความทรงจำประกอบหรือบรรยากาศ ชวนให้คิดถึงทัศนียภาพที่เคยได้พบในอดีตเป็นความทรงจำในอดีตเขาข้าพเจ้าเองเมื่อพูดถึงผลงานจิตรกรรมที่เล่าเรื่องราวความคิดถึงผ่านทัศนียภาพได้นำสนใจข้าพเจ้าได้ศึกษาผลงานชื่อ กองฟางช่วงเวลาแห่งความสุขหลังฤดูเก็บเกี่ยว โดยบุญญา สาสุด ในตัวผลงานได้แสดงออกด้วยการประกอบที่เรียบง่ายเข้าใจง่ายไม่ยากแต่สามารถแสดงอารมณ์และจงใจให้ข้าพเจ้าหวนคิดถึงบ้านในชนบทได้อย่างรุนแรง จากจุดเด่น กองฟางบนผลงานที่ถูกขยายให้ใหญ่คล้ายกับว่าเป็นจินตนาการของเด็ก ๆ ช่วยย้ำความคิดถึงช่วงเวลาสมัยวัยเด็กการถ่ายภาพของเด็กสามคนกำลังได้อยู่บนกองฟางดังกล่าว ข้าพเจ้าสูงทอดยาวลงเบื้องล่างแสดงภาพควายกำลังกินฟางในช่วงกลางและล่างของภาพ ผุงไก่อและเปิดกระจายกันอยู่รอบ ๆ พื้นที่ในผลงานยังแสดงออกถึงวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของชาวบ้านในชนบท เส้นนำสายตาหลังกองฟางแสดงภาพของกลุ่มชานาเกษตรกรที่กำลังนั่งพักกันอยู่ในชุดสีฟ้าคล้ายหม้อฮ่อมดูสบายตา ตัดกันกับสีของกองฟางที่มีสีเหลืองทองใต้กอไผ่สูงจนเริ่มเอนเอียงลง ช่วยให้ข้าพเจ้ารู้สึกสัมผัสได้ถึงสายลมเบาบางที่กำลังพัดผ่านยอดไผ่และยอดของฟางในผลงาน ถัดมาด้วยสถาปัตยกรรมรูปแบบง่าย ๆ ที่ชาวบ้านได้สร้าง ด้วยหน้าตาหรือรูปทรงที่ชวนให้คิดตามได้หลากหลายทั้งอาจจะเป็นกระท่อมสำหรับนั่งพัก เล้าเปิดเล้าไก่

หรือแม้แต่ดอกไม้สำหรับเลี้ยงปศุสัตว์ โดยถูกแสดงออกมา โดยการใช้ชุดคู่สีเหลืองและฟ้าที่ตัดกัน อย่างลงตัวช่วยให้ภาพมีความสดใสและไม่ร้อนจนเกินไป ภาพของกลุ่มมวลเมฆที่ดูเบาบางบนท้องฟ้า ยิ่งช่วยให้รู้สึกถึงบรรยากาศช่วงเช้าถึงช่วงเย็นที่มีอากาศเย็นสบายในพื้นที่ สีม่วงอ่อน ๆ ปนกับสีฟ้า ช่วยความรู้สึกคล้ายหมอกแต่ก็ให้อารมณ์ คล้ายกับความทรงจำที่เคยชัดเจนเริ่มกลางเดือนและห่างไกลออกไปทุกที ผ่านเทคนิคสร้างสรรค์ที่ สร้างผิวสัมผัสของวัตถุหรือสิ่งมีชีวิตแต่ละชนิดให้แตกต่างกันเพื่อสร้างอารมณ์ร่วมต่อวัตถุนั้นๆ อย่างเช่นผิวหยาบคล้ายโคลนแห้งแห้งบนควาย

สีเหลืองที่ทับซ้อนไปรอบบริเวณตั้งแต่ยอดกองฟางไปจนถึงพื้นหญ้าค่อย ๆ กลืนเข้ากับตัวควายและสัตว์บางชนิดทำให้มองเห็นเป็นภาพจาง ๆ คล้ายจะถูกกลืนไป แต่ยังมองออกได้อย่างชัดเจนคล้ายการแปลเปลี่ยนเป็นเลื่อนรางในความทรงจำของภาพจำที่ค่อย ๆ พร่ามัวลงทุกทีช่วยย้าให้เกิดความรู้สึกคิดถึงที่รุนแรงขึ้นที่ภายในตัวข้าพเจ้า ผลงานกิจกรรมชิ้นนี้ ได้ใช้องค์ประกอบที่เรียบง่ายและชุดสีที่สดใสเพื่อบอกเล่าความคิดถึงของศิลปินที่มีต่อพื้นที่ชนบทในช่วง หลัง ฤดูกาลเก็บเกี่ยวได้เป็นอย่างดี จากการศึกษาภาพผลงานดังกล่าวข้าพเจ้าพบองค์ประกอบทางความคิดถึงที่ส่งผลต่ออารมณ์ผู้ชมอยากข้าพเจ้า โดยประกอบไปด้วย ความเลื่อนราง บรรยากาศของพื้นที่ และความเป็นเอกลักษณ์บางอย่างที่เป็นตัวพื้นที่ ความเลื่อนรางที่เกิดขึ้นในผลงานชิ้นนี้ อย่างเช่นความเลื่อนรางของบรรยากาศทั้งตัวสถาปัตยกรรมคล้ายคอกควายหรือใต้กอไม้ที่ขานาเกษตรกรรมนั่งพักอยู่ในผลงาน ช่วยให้เกิดความคิดถึง จากความพร่ามัวของภาพเพราะเมื่อเวลาผ่านไปคนเรานั้นมักจะมีภาพจำที่ผิดเพี้ยนและบิดเบี้ยวไปตามประสบการณ์ที่เพิ่มมากขึ้นแต่ความรู้สึกที่มีต่อภาพจำนั้นกลับจะยังคงเหมือนเดิมและอาจทวีความคิดถึงมากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันการเลือกใช้บรรยากาศของสีเองก็มีผลต่อตัวผลงานไม่น้อยทั้งการเลือกใช้สีที่สดใสอย่างสีเหลืองมาตัดกับสีที่มีความเย็นสบายอย่างสีฟ้าช่วยทำให้ผลงานไม่รู้สึกร้อนหรือเย็นจนเกินไปเป็นการคุมโทนบรรยากาศของความรู้สึกไม่ให้สุขหรือเหงาจนเกินไปได้อย่างน่าสนใจ และความเป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ในพื้นที่แต่ละภูมิภาคหรือแต่ในสถานที่นั้นจะมีเอกลักษณ์ที่แตกต่างกันในผลงานชิ้นนี้แสดงภาพของพื้นที่ราบที่ประกอบไปด้วยป่าไผ่สายหมอกและกลองฟางช่วยทำให้คิดถึงบรรยากาศของชาวบ้านที่ทำการเกษตรอยู่บนพื้นที่ราบลุ่มดังนั้นแล้วการเลือกใช้เอกลักษณ์ทางพื้นที่หรือภาพจำในบรรยากาศในพื้นที่นั้น ๆ เองก็สามารถช่วยสร้าง ความรู้สึกต่อผู้ที่เคยมีประสบการณ์ร่วมกับพื้นที่ที่คล้ายกันได้เป็นอย่างดี จากที่กล่าวมานี้เกิดเป็นความรู้ในการใช้เพื่อสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ที่บ้านให้เรื่องความคิดถึงของข้าพเจ้าโดยจะจัดอยู่ในหมวดของความคิดถึงเชิญทัศนียภาพหรือทัศนียภาพของความคิดถึง

ภาพที่ 2 ผลงานที่ใช้ศึกษาชิ้นที่ 2 : กองฟาง ช่วงเวลาแห่งความสุขหลังฤดูการเก็บเกี่ยว
ที่มา : <https://finearts.pn.psu.ac.th/afcovid/boonnam.html> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2567)

ศิลปิน:บุญนำ สาสุด

ในผลงานชิ้นนี้ศิลปินได้นำเสนอทัศนียภาพ อันประกอบขึ้นจากภาพความทรงจำหลังการเก็บเกี่ยว การเลี้ยงปศุสัตว์ การละเล่นของเด็ก ๆ และภาพการพักผ่อนหลังเสร็จงานของเกษตรกร บนทัศนียภาพที่น่าเสนอบรรยากาศวิถีชีวิต แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้คน สัตว์ ที่เต็มไปด้วยความสุขและอุดมสมบูรณ์ ผ่านเทคนิคเฉพาะตัวบุคคล ซึ่งมีความถี่และละเอียดอ่อน ทำให้บรรยากาศภายในภาพมีความละมุน

การจัดองค์ประกอบทัศนียภาพตามธรรมชาติที่เชื่อมเข้ากับวิถีชีวิตผู้คน วัฒนธรรม ความเชื่อที่อยู่ร่วมกับพื้นที่ การจัดองค์ประกอบแบบผืนผ้าโดยแบ่งระหว่างท้องฟ้าและพื้นดิน และมีรูปทรงคล้ายกับกองฟางขนาดใหญ่เป็นจุดเชื่อมระหว่างท้องฟ้าและพื้นดิน โดยมีกองฟางเป็นประธานหลักของภาพที่ต้องการสื่อให้เห็นถึงช่วงฤดูการเก็บเกี่ยวในพื้นที่ชนบท และเด็กกำลังเล่นอยู่บนกองฟางที่อยู่ท่าทางกำลังนั่งเล่นทำให้ดูแล้วรู้สึกสนุกสนานมีความสุข นึกถึงความทรงจำในวัยเด็ก สัตว์ในผลงานที่เป็นสัตว์เกษตรกรแสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตของคนและสัตว์ที่อยู่ร่วมกันของวิถีชนบทที่มักจะเลี้ยงควบคู่กับผู้คน รูปทรงของบ้านแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของผู้คนที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติ โดยทั้งภาพใช้ชุดสีเหลืองที่เป็นฟางข้าวที่ดูแล้วอบอุ่นอุดมสมบูรณ์ ในขณะที่บรรยากาศของท้องฟ้าช่วยขับเน้นสีเหลืองให้รู้สึกถึงช่วงเวลาแห่งความสุขและช่วยให้รู้สึกถึงฤดูกาลที่ผลัดเปลี่ยน

ผลงานชิ้นนี้ได้นำเสนอภาพของทัศนียภาพของความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนในพื้นที่และสัตว์ แสดงให้เห็นถึงการดำรงอยู่ที่เรียบง่ายในแบบวิถีชนบท การจัดองค์ประกอบของผลงานชื่อ “กองฟาง ช่วงเวลาแห่งความสุขหลังฤดูกาลเก็บเกี่ยว” แบบสี่เหลี่ยมผืนผ้าใบแบ่งสัดส่วนพื้นดินและท้องฟ้าที่ชัดเจน โดยมีกองฟางที่เป็นประธานหลักของภาพเป็นตัวเชื่อมเข้าหากันและภายในภาพยังแสดงให้เห็นถึงการดำรงอยู่ของผู้คน สัตว์ แบบเรียบง่ายที่ผสมเข้ากับชุดสี ที่ทำให้รู้สึกถึงความคิดถึงที่กระตุ้นความรู้สึกโหยหาภาพสถานที่หรือสถานการณ์ในอดีตของข้าพเจ้า จึงเกิดแรงบันดาลใจในการยกเอากระบวนการจัดองค์ประกอบด้านทัศนียภาพวิถีชีวิตและพื้นที่ทำกินของเกษตรกร ยิบยืมเอาวิธีการใช้คู่ตรงข้ามที่ช่วยขับเน้นบรรยากาศภายในภาพมาปรับใช้ในผลงาน มาสร้างสรรค์ให้ออกมาเป็นภาพความคิดถึงเชิงทัศนียภาพในรูปแบบของข้าพเจ้า

ความคิดถึงในจินตนาการ

มนุษย์เรามีความทรงจำและอารมณ์ร่วมในแต่ละเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต จึงไม่แปลกเมื่อคนเราเติบโตมาในความจำนั้นจะประกอบไปด้วยความสุขและความทุกข์ ทุกที่เกิดขึ้นล้วนมีผลต่อการเติบโตของคนเราเช่นกันไม่ว่าจะเป็นความทรงจำที่ดีน่าจดจำหรือเป็นช่วงเวลาที่ยากลำบากจะลืมข้าพเจ้าเองเติบโตมาพร้อมกับเรื่องราวผู้คนสถานที่และเหตุการณ์มากมายที่ผ่านเข้ามาในแต่ละช่วงชีวิต

ความทรงจำที่ดีและร้ายทั้งหมดก็เป็นส่วนหนึ่งที่หลอมรวมให้ตัวข้าพเจ้าได้เติบโตแต่สมองมนุษย์เรานั้นเปลี่ยนไปด้วยจินตนาการและจินตนาการนี้เองเข้ามามีบทบาทต่อความคิดถึงความทรงจำต่าง ๆ เพราะไม่ว่าเรื่องราวจะมีความสุขหรือช่วงเวลาที่ไม่อยากจดจำล้วนถูกจินตนาการปรุงแต่งขึ้นให้เกิดเป็นความสุขหรืออารมณ์ร่วมชวนคิดถึงช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ผ่านมาทั้งความสุขที่กลายมาเป็นเรื่องราวที่น่าจดจำและช่วงเวลาที่ยากลำบากก็เปลี่ยนมาเป็นบทเรียนที่สามารถใช้ส่งต่อ และทั้งหมดล้วนชวนให้คิดถึง เมื่อความคิดถึงหรือช่วงเวลาอารมณ์ความสุขความทรงจำถูกประกอบร่างเข้าหากัน ด้วยจินตนาการข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาศิลปะที่ด้วยความคิดถึงและสร้างสรรค์โดยนำเสนอภาพขององค์ประกอบความทรงจำมากมายที่รวมเข้าหากันด้วยจินตนาการ ผลงานภาพพิมพ์โลหะชื่อว่า แหวกว่ายในนิทรา โดย ลดากร พวงบุบผา เป็นผลงานที่แสดงภาพความทรงจำ จำนวนมากทั้งความทรงจำ

ที่ชัดเจนและเลื่อนราง จากวัสดุสถานที่หรือแม้แต่การเติมแต่งด้วยจินตนาการจากองค์ประกอบ ความจำที่ค่อย ๆ เลื่อนหายไปแต่ถูกประกอบสร้างขึ้นใหม่ ได้ผลงานใช้โครงสร้างทางสถาปัตยกรรม เป็นพื้นที่หลักในการวางองค์ประกอบความทรงจำไว้ด้วยกันท่ามกลางพืชพรรณต้นไม้ใน บรรยากาศที่ ดูคล้ายกับโดมเรือนกระจกสำหรับ ภายในอาคารขนาดใหญ่ประกอบไปด้วยชิ้นส่วนความทรงจำ ชิ้น เล็กบ้างชิ้นใหญ่บ้าง บางความทรงจำยังคงชัดเจนว่าความทรงจำดูเก่าลงไปหรือแม้แต่ความทรงจำก็ ถูกเติมแต่งให้เห็นจินตนาการอย่างเช่นเฟอร์นิเจอร์รูปทรงดูเก่าคล้ายกับการได้กลับไปสู่บ้านในสมัย วัยเด็กหรือแม้แต่เครื่องเสียงที่ถูกจัดไว้บนเก้าอี้นุ่มเหมือนการชวนที่คิดถึงการได้คบกับญาติผู้ใหญ่ พื้นที่เบื้องหลังทรงกลมลดตายขาวดำคล้ายกระดานหมากรุก ว่าวจุฬาที่ถูกแขวนเอาไว้บนกำแพงติด เรือนกระจกคล้ายกับว่าเป็นของตกแต่งที่ไม่สามารถหยิบออกมาเล่นได้อีกแล้ว ซึ่งชมความทรงจำ หลายชิ้นถูกนำมาจัดวางเอาไว้ในตัวอาคารหลายชิ้นดูเป็นความทรงจำที่ยังคงชัดเจนและไม่เลื่อนราง ทั้งรูปทรงและความรู้สึก ช่วยให้เกิดความรู้สึกเชื่อมโยงต่อข้าพเจ้าและผลงาน แต่ความทรงจำบางส่วน ที่ดูเลื่อนรางศิลปินเองก็ใช้จินตนาการเข้ามามีส่วนร่วมในการเติมแต่งให้ความทรงจำเหล่านั้นมีความ แปลกตาหรือจินตนาการ อย่างเช่นรูปทรงวาฬขนาดใหญ่ที่ดูไม่น่าจะสามารถถูกวางอยู่ในห้องเรือน กระจกได้ศิลปินเองได้เอารูปทรงวาฬมาผสมเข้ากับปีกของแมลงปีกแข็งให้คล้ายกับว่าวาฬนั้นบินหรือ แหวกว่ายอยู่บนอากาศในอาคารเรือนกระจกแห่งนี้ ยิ่งชวนให้ฝันถึงความสุขที่เกิดขึ้นภายในโลก จินตนาการของศิลปิน เฉดสีฉูดฉาดภายในผลงานเองทำงานต่อความรู้สึกชวนคิดคิดถึงประสบการณ์ แบบไหนกันที่ทำให้ศิลปินนั้นสามารถสร้างรูปทรงที่แปลกตาขึ้นมา เสมือนเป็นการหยิบเอา ส่วนประกอบความสุขความสนุกในอดีตเข้ามาเชื่อมต่อเข้าหากันด้วยจินตนาการทำให้เมื่อข้าพเจ้าดู ผลงานไม่ใช่แค่เกิดความรู้สึกคิดถึงแต่ยังมีความสุขกับการได้จินตนาการต่อถึงช่วงเวลาที่ย่อย ๆ เลื่อน หายไป เธอว่าความน่าสนใจในผลงานช่วงนี้คือการจัดวางรูปทรงที่ดูแตกต่างกันคล้ายว่าผิดที่ผิดทาง ราวกับศิลปินนั้นได้ตัดภาพจากกระดาษแผ่นหนึ่งมาติดตกแต่งไว้บนกระดาษอีกแผ่นหนึ่ง เรากลับเป็น การตัดเอาเสียวความทรงจำหรือความทรงจำที่ยังเหลืออยู่มาประกอบสร้างใหม่บนพื้นที่ใหม่ อารมณ์ ใหม่แล้วมันยังช่วยทำให้ผลงานมีความน่าสนใจ การตัดแต่งจินตนาการเข้ามาในความทรงจำศิลปิน สร้างขึ้นและได้นำเสนอแนวทางการประกอบสร้างความสุขจากความทรงจำเก่า ๆ ที่ดูอึมครึมแต่กลับ ไม่สามารถละลายตาออกไปได้ จากการศึกษาผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าพบความน่าสนใจและอยากใช้ในการ ต่อ ยอดในการสร้างสรรค์ผลงานที่ว่าด้วยเรื่องของความคิดถึงที่เกิดจากการประกอบสร้างของ ความทรงจำหลายความทรงจำที่เชื่อมเข้าหากันด้วยจินตนาการและหลอมรวมกันคล้ายกับการเติบโต ข้าพเจ้า อย่างรูปแบบการจัดองค์ประกอบผลงานที่ดูคล้ายกับศิลปะการปะติดหรือ ศิลปะคลอลาจ

องค์ประกอบนี้ดูคล้ายกับการเขียนสมุดบันทึกหรือการติดสติ๊กเกอร์ลงบนสมุดบันทึกความทรงจำในสมัยเด็กทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสนใจในการนำมาต่อยอดสู่การสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า

ภาพที่ 3 ผลงานที่ใช้ศึกษาชั้นที่ 3 : วิถีชีวิตไทยในชนบท

ที่มา : <https://monwic.com/th/art/lifestyle-in-thai-country/> (เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 เมษายน 2567)

ศิลปิน:ทินกร กาษรสวรรณ

ผลงานวิถีชีวิตไทยในชนบท องค์ประกอบที่เกิดจากกลุ่มดอกฝ้ายสีขาวที่อยู่ตรงกลางภาพที่ถูกครอบด้วยใบพืชจำนวนมากและพืชผลทางการเกษตรที่อยู่บนรั้วไม้ที่ชาวบ้านมักจะมีไว้ทุก ๆ บ้านที่แสดงให้เห็นถึงวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของชาวบ้านที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติ

ศิลปินหยิบเอา ดอกฝ้ายพืชประจำถิ่น มาจัดวางให้เกิดเป็นรูปทรงใหม่เพื่อนำเสนอความคิดถึง โดยจัดวางไว้บนรูปทรงรั้วที่สร้างจากไม้ภายในรั้วนั้นประกอบไปด้วยพืชผลของชาวบ้านที่ปลูกเอาไว้ เป็นการดึงให้ผู้คนที่เคยใช้ชีวิตอยู่ในพื้นที่ชนบทนั้น หวนคิดถึงภาพอดีตในวิถีชีวิตสมัยก่อน เพราะการปลูกพืชที่สามารถบริโภคได้ไว้ตามรั้วเป็นหนึ่งในวิถีชีวิตของชาวบ้าน ที่แสดงให้เห็นถึง

ความสัมพันธ์ของผู้คนกับธรรมชาติ ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเห็นในเรื่องของการหยิบเอาวัตถุใบในพื้นที่
 ชนบทที่ข้าพเจ้าเคยมีประสบการณ์ร่วม มาจัดวางให้เกิดรูปใหม่แต่ยังคงไว้ซึ่งความรู้เดิม โดยการจัด
 วางให้ทับซ้อนกันให้เป็นรูปทรงใหม่ที่ใช่แสดงความรู้สึกคิดถึงวิถีชีวิตในวัยเด็ก สีเขียวของใบไม้ที่
 ความรู้สึกอุดมสมบูรณ์ที่ผสานเข้ากับสีน้ำตาลอ่อนที่เป็นรั้วไม้ ให้ความรู้สึกถึงความเป็นชนบทที่ผู้คนมี
 ความสัมพันธ์ต่อธรรมชาติที่พึ่งพากันซึ่งและกัน

ผลงานชิ้นนี้ นำเสนอถึงวิถีชีวิตในชนบทของผู้คนที่มีความสัมพันธ์ต่อธรรมชาติ
 ชนบทธรรมนิยม วัฒนธรรม ความเชื่อ เป็นการอยู่ร่วมกับธรรมชาติ การจัดองค์ประกอบโดยใช้รูปทรง
 ของดอกฝ้ายขนาดเล็กสีขาวที่ล้อมรอบด้วยใบพืชสีเขียวขนาดเล็กจำนวนมากประกอบกันจนเกิดเป็น
 รูปทรงใหม่ขึ้นมาจากเทคนิคการจัดวางของศิลปิน ที่ส่งผลให้เกิดการรับรู้ความรู้สึกแบบใหม่ ข้าพเจ้า
 จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการนำวิธีการจัดองค์ประกอบมาปรับใช้ในผลงาน และพัฒนาต่อไปในอนาคต

การศึกษาผลงานจิตรกรรมที่วาดด้วยเรื่องความคิดถึงในแต่ละแง่มุมที่แตกต่างกันจากศิลปินที่มี
 แนวทางและกระบวนการที่แตกต่างกันเป็นองค์ความรู้ที่ข้าพเจ้าสามารถนำมาใช้ต่อยอดเพื่อ
 สร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมเรื่องความคิดถึงที่ทับซ้อนกันของภาพอดีต และปัจจุบันของข้าพเจ้าเอง
 โดยมีกระบวนการหรือทิศทางที่จะใช้บอกเล่าความคิดถึงที่กษะรูปแบบของข้าพเจ้าคือความคิดถึงเชิง
 สถาปัตยกรรมอันเกิดจากการได้ระลึกถึงหรือการได้พบกับพื้นที่คุ้นเคยหรือสภาพแวดล้อมที่ข้าพเจ้า
 เคยมีปฏิสัมพันธ์ด้วยทัศนียภาพของความทรงจำหรือความคิดถึงที่เกิดขึ้นจากการได้มองทัศนียภาพ
 ความสุขที่ได้พบกับพื้นที่ดูคล้ายกับความทรงจำในอดีตของข้าพเจ้าช่วงเวลาในวัยเด็กหรือแม่แต่
 องค์ประกอบที่ชวนให้ฝันถึงภาพในอดีต บนทัศนียภาพในความทรงจำและปัจจุบันของข้าพเจ้า และ
 ความคิดถึงที่ประกอบสร้างขึ้นจากความทรงจำอันเกิดมาจากเศษเสี้ยวความทรงจำที่หลุดลอยและ
 ไกลเลื่อนรางและและ ความทรงจำถูกหลอมรวมเข้าหากันด้วยจินตนาการจากทั้งสามรูปแบบความคิด
 ถึงที่เกิดขึ้นภายในข้าพเจ้านี้เกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ที่จะแสดงแง่มุม
 ของความคิดถึงที่ข้าพเจ้ามีอย่างรุนแรงเมื่อได้พบได้มีปฏิสัมพันธ์และได้นึกถึง

บทที่ 3

ขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดภูมิทัศน์อุดมคติจากภาพที่บ่งชี้อดีตและปัจจุบันครั้งนี้ของข้าพเจ้ามีเป้าหมายในการนำเสนอภาพความคิดถึงภายในจิตใจ จากประสบการณ์และความทรงจำที่ส่งต่อความรู้สึกของข้าพเจ้าทั้งรูปแบบคือ ความคิดถึงด้านสถาปัตยกรรม ความคิดถึงด้านทัศนียภาพ การประกอบร่างของความคิดถึงจากความทรงจำ โดยต้องการนำเสนอความคิดถึงจากทั้งสามแง่มุมผ่านกระบวนการทางจิตรกรรมสร้างสรรค์ซึ่งมีขั้นตอนและกระบวนการดังต่อไปนี้

-ค้นหาแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ส่วนตัว

-ภาพร่างผลงาน

-การสร้างสรรค์ผลงาน

ค้นหาแรงบันดาลใจจากประสบการณ์ส่วนตัว

ในการค้นหาในบันดาลใจจากประสบการณ์ส่วนตัวข้าพเจ้าได้ลงพื้นที่โดยการกลับไปที่บ้านในชนบทของข้าพเจ้า การได้กลับไปเห็นวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของชาวเกษตรกรและการการเล่นของเด็กแถวบ้านข้าพเจ้า คิดถึงชีวิตในสมัยก่อนและประสบการณ์ที่ข้าพเจ้าได้พบเจอมาในอดีต ทั้งจากสถานที่สถานการณ์และบุคคล สิ่งเหล่านี้ล้วนกลายมาเป็น ความคิดถึงของข้าพเจ้าและมีผลต่อการเติบโตที่ผ่านมาทำให้ข้าพเจ้านั้นสามารถแบ่ง รูปแบบของความทรงจำที่มีผลต่อความคิดถึงออกเป็นสามแบบ คือ ความคิดถึงเชิงสถาปัตย์ ความคิดถึงเชิงทัศนียภาพ และความคิดถึงที่เกิดขึ้นจากการประกอบสร้างของความทรงจำหลายหลายความทรงจำ รูปแบบความคิดถึงทั้งสามแบบนี้กลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดศิลปะนิพนธ์ของข้าพเจ้าโดยต้องการจะสร้างผลงานที่แสดงทัศนะของความคิดถึงทั้งสามแบบนี้ออกมาผ่านกระบวนการจิตรกรรมสร้างสรรค์

ภาพที่ 4 ภาพถ่ายบ้านข้าพเจ้า ณ บ.แก่งแล่น ต.ร่องจิก อ.ภูเรือ จ.เลย

ภาพโดย : คุณากร วังคีรี

ภาพที่ 5 ภาพถ่ายช่อง อุปกรณ์ใส่ปลา

ภาพโดย : คุณากร วังคีรี

ภาพที่ 6 ภาพถ่ายทางไปสวนยาง ณ บ.แก่งแล่น ต.ร่องจิก อ.ภูเรือ จ.เลย

ภาพโดย : คุณากร วังคีรี

ภาพที่ 7 ภาพถ่ายต้นกล้วย
ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

ภาพที่ 8 ภาพถ่ายหม้อหวดนึ่งข้าวเหนียว
ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

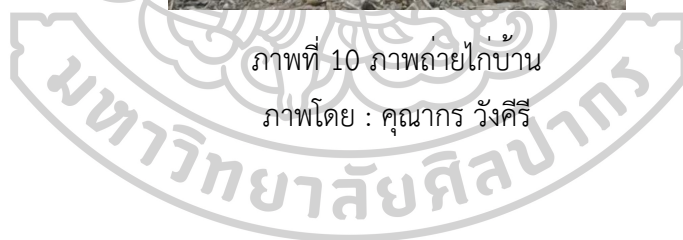
ภาพที่ 9 ภาพถ่ายสวนไร่นาข้าพเจ้า ณ บ.แก่งแล่น ต.ร่องจิก อ.ภูเรือ จ.เลย

ภาพโดย : คุณากร วังศ์รี

ภาพที่ 10 ภาพถ่ายไก่บ้าน

ภาพโดย : คุณากร วังศ์รี

ภาพร่างผลงาน

การออกแบบภาพร่างของผลงานตามจุดประสงค์หรือเป้าหมายในผลงาน เพื่อกำหนดส่วนประกอบข้อมูลที่รวบรวมจากภาพถ่ายที่ลงพื้นที่เก็บข้อมูลมาดำเนินขั้นตอนการทำสเก็ตก่อนขึ้นชิ้นผลงานจริง

ภาพที่ 11 สเก็ตชิ้นที่ 1

ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

แบบร่างชิ้นที่หนึ่ง โดยการเลือกใช้วัสดุจริงเป็นวงกบหน้าต่างที่เป็นส่วนประกอบของโครงสร้างสถาปัตยกรรมเกี่ยวกับบ้านเพื่อต้องการสื่อถึงความคิดถึงสถานที่ หรือภาพจำสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว ภายผลงานจะเป็นสถานที่ในความทรงจำพื้นที่ที่นำมาหาถิ่นของครอบครัวในอดีตที่ยังฝังลึกภายในจิตใจที่แสดงออกผ่านมุมมองที่คุ้นเคยผ่านวัสดุที่นำมาใช้สานเข้ากับภาพความทรงจำ

ภาพที่ 12 สเก็ตชิ้นที่ 2

ภาพโดย : สวนหินผางาม อำเภอหนองหิน จังหวัดเลย

แบบร่างชิ้นที่สอง คุณหมิงหรือสวนหินผางามเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดเลยภาพของภูเขาหินขนาดใหญ่ถูกล้อมรอบไปด้วยป่าไม้ พืชพันธุ์นานาชนิด สัตว์ ผู้คน บ้านเรือน พื้นที่การทำเกษตรกรรมของชาวบ้านที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนกับธรรมชาติ วัฒนธรรม ความเชื่อ การละเล่น วิถีชีวิตของผู้คนที่เรียบง่าย เพื่อเป็นสื่อในการแสดงออกถึงความรู้สึกคิดถึงทัศนียภาพในความทรงจำ

ภาพที่ 13 สเก็ตชิ้นที่ 3

ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

แบบร่างชิ้นที่สาม เป็นภาพเกี่ยวกับทัศนียภาพในพื้นที่ไร่เนาที่ครอบครัวทำการเกษตรในความทรงจำวัยเด็กที่ถูกทับซ้อนจากวัตถุสิ่งของที่มีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับเชื่อมโยงกับสถานที่ที่ทั้งอดีตและปัจจุบันที่บางส่วนชัดเจนบางส่วนเลือนรางที่เกิดจากกาลเวลา การละเล่น ของเล่น สภาพอากาศ สัตว์ ดอกไม้ ของกิน ครอบครัว ถูกจัดวางทับซ้อนในองค์ประกอบของทัศนียภาพแบบล่องลอยในอากาศที่ไม่คำนึงถึงหลักความเป็นจริงเพื่อต้องการให้รับรู้ถึงความทรงจำ ความสุข ความเพ้อฝัน จินตนาการถึงช่วงเวลาอดีตและปัจจุบัน

ภาพที่ 14 สเก็ตที่ 4

ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

แบบร่างขึ้นที่สื่อองค์ประกอบหลักของภาพคือรูปทรงของโถงน้ำ ที่ชนบทมักจะมีไว้ทุก ๆ บ้าน เพื่อล่อน้ำ ในฤดูฝน เก็บไว้บริโภคในยามจำเป็น ในรูปทรงของโถงจะถูกทับซ้อนด้วยวัตถุสิ่งของ สิ่งมีชีวิต ธรรมชาติ ผู้คน การละเล่นที่มีความเชื่อมโยงกับรูปทรง ที่ถูกจัดวางในรูปแบบล่องลอย ไม่คำนึงถึงหลักความเป็นจริงเพื่อต้องการสร้างมิติการรับรู้แบบใหม่ให้กับผู้ชมจินตนาการถึงภาพผันถึง ฤดูกาลและความรู้สึกของข้าพเจ้า

ภาพที่ 15 สเก็ตที่ 5

ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

แบบร่างขึ้นที่ห้า รูปทรงหลักของภาพเป็นหวดหุงข้าวและหม้อที่ใช้ในการประกอบอาหารของครอบครัว ถูกจัดวางด้วยองค์ประกอบหรือวัตถุที่มีความเชื่อมโยงกับตัววัตถุในความทรงจำ เช่น พริกแห้ง หอมแดง ชিং แต่งไทย ไก่ มะเขือ ฯลฯ ในรูปแบบที่ซับซ้อนเพื่อต้องการแสดงถึงความรู้สึก ลำลึกเมื่อสถานการณ์หรือ วัตถุที่คล้ายคลึงกับความทรงจำที่ต้องการสื่อถึงภาพความสุข ความอบอุ่น ในช่วงเวลารับประทานอาหารพร้อมครอบครัว

ภาพที่ 16 สเก็ทชิ้นที่ 6

ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

แบบร่างชิ้นที่หก องค์ประกอบหลักเป็นรูปทรงของห้องพัก ที่เป็นโครงสร้างสถาปัตยกรรม ที่มีรูปทรงวัตถุสิ่งของ สิ่งมีชีวิต คน เช่น แมว สุนัข ดอกทานตะวัน ธรรมชาติ เป็นต้น โดยถูกจัดวางในรูปแบบที่ล่องลอยเพื่อต้องการแสดงความรู้สึกคิดถึงบ้านหรือที่อยู่อาศัยกับครอบครัวในความทรงจำ ในขณะที่ตัวข้าพเจ้าอยู่อีกสถานที่หนึ่ง

ภาพที่ 18 สเก็ตช์ชั้นที่ 8

ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

แบบร่างชิ้นที่แปด องค์ประกอบหลักของภาพเป็นรูปทรงช่อง อุปกรณ์หาปลาถูกจัดองค์ประกอบแบบทับซ้อนด้วยวัตถุดิบของทั้งอดีตและปัจจุบันที่มีความเชื่อมโยงกับตัววัสดุหลัก เช่น ปลานิล ปลาช่อน ปลาทอง ปูนา หอยขม ผลไม้ เช่น แตงโม แก้วมังกร ลำไย องุ่น มะพร้าว แอปเปิ้ล และพืชผักนานาชนิด ที่แสดงให้เห็นถึงความทรงจำในอดีตเกี่ยวกับการหาปลาการดำรงชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติที่อยู่รอบตัว

ภาพที่ 19 สุกข์ชื่นที่ 9

ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

แบบร่างชิ้นที่เก้า ภาพทัศนียภาพในส่วนไร่นาที่ข้าพเจ้าและครอบครัวใช้ในการทำเกษตรและ
ถูกทับซ้อนด้วยวัตถุสิ่งของทั้งอดีตและปัจจุบันที่มีความเชื่อมโยงกับสถานที่ อุปกรณ์การทำเกษตร
วัตถุศิลปะในการประกอบอาหารในตอนทำสวน หรือกระถางต้นไม้ที่ขณะข้าพเจ้าอยู่อีกสถานที่หนึ่งมอง
แล้วทำให้รู้สึกถึงพื้นที่ธรรมชาติรอบตัวในอดีตทำให้รำลึกถึงภาพความสุข ความอบอุ่นในอดีต

ภาพที่ 20 สเก็ตซ์ขึ้นที่ 10

ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

แบบร่างชั้นที่สิบ องค์ประกอบหลักเป็นรูปทรงของบ้านของข้าพเจ้าที่ถูกทับซ้อนด้วยเรื่องราว ความทรงจำที่เกี่ยวกับบ้าน ผู้คน ครอบครัว การละเล่น อารมณ์ ของเล่น และวัตถุต่างๆที่อยู่ในความทรงจำที่ฝังลึกภายในจิตใจ ความอบอุ่นที่ได้รับจากความครีว การรับประทานอาหารพร้อมหน้าเป็นช่วงเวลาแห่งความสุขที่ถูกจัดวางในรูปแบบล่องลอย เพื่อฝัน โดยไม่คำนึงถึงหลักความเป็นจริงเพื่อต้องการสร้างมิติการรับรู้ใหม่ให้กับผู้คนและเพื่อตอบสนองความรู้สึกคิดถึงบ้านของข้าพเจ้า

การสร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมของข้าพเจ้าได้แบ่งขั้นตอนในแต่ละกระบวนการทำงานชุด “ภูมิทัศน์อุดมคติจากภาพทิวทัศน์อดีตและปัจจุบัน” ดังต่อไปนี้

- ขั้นตอนการร่างภาพ
- ขั้นตอนการเตรียมพื้นสีชั้นแรก
- ขั้นตอนการระบายสี
- ขั้นตอนการเก็บรายละเอียดในผลงาน

มีลักษณะการเพ้นท์ตั้ง 2 รูปแบบ 1.การใช้เนื้อสีเพื่อให้เกิดพื้นผิว 2.เพ้นในรูปแบบ 2 มิติเพื่อให้เกิดน้ำหนักแสงเงาและบางส่วนมีการเจือจางด้วยลินซีดและดรออิงเพื่อสร้างค่าน้ำหนักในผลงาน ดังต่อไปนี้

1. เริ่มจากการร่างภาพและจัดวางสัดส่วนในผลงานโดยแบ็คกราวเป็นระยะหลังสุดเป็นภาพทัศนียภาพธรรมชาติที่ภูเขา ท้องฟ้า ต่อมาร่างรูปทรงของบ้านทิวทัศน์ที่ธรรมชาติลงอีกหนึ่งชั้นและรูปทรงของต้นกล้วย กระจ่างต้นไม้ ดอกทานตะวันทิวทัศน์ลงไปอีกชั้นหนึ่งและระยะหน้าสุดเป็นร่างรูปทรงกุ่มดัมพ์ที่เป็นของเล่น ให้เป็นจุดเด่นของภาพให้อยู่กลางผลงาน

ภาพที่ 21

ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

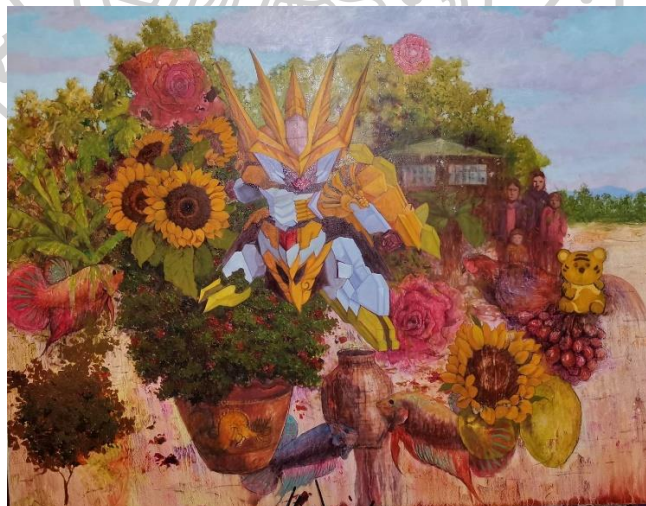
2. ขั้นตอนการเตรียมพื้นสีชั้นแรกสร้างมวลของเนื้อสีที่เจือจางด้วยลินซีดเพื่อให้กำหนดทิศทางแสงเงาในผลงานให้ชัดเจน

ภาพที่ 22

ภาพโดย : คุณากร วังคีรี

3. ขั้นตอนการระบายสีมีลักษณะการระบายสี 2 รูปแบบ 1.การใช้เนื้อสีเพื่อให้เกิดพื้นผิว 2.พื้นในรูปแบบ 2 มิติเพื่อให้เกิดน้ำหนักแสงเงาและบางส่วนมีการเจือจางด้วยลินซีดและทรอิ่งเพื่อสร้างค่าน้ำหนักในผลงาน

ภาพที่ 23

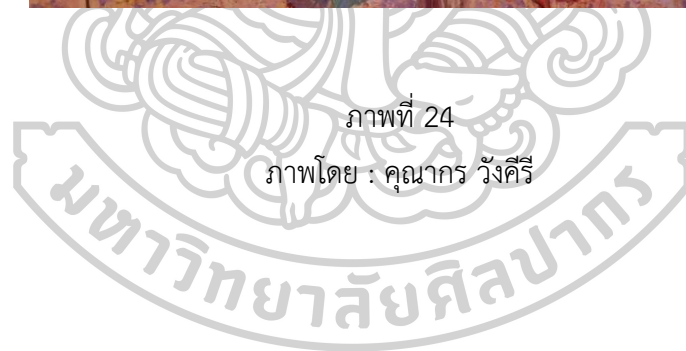
ภาพโดย : คุณากร วังคีรี

4. ขั้นตอนการเก็บรายละเอียดในผลงานจุดเด่นในผลงานของรูปทรงกันดั้มที่เป็นสีเหลืองโดย การเน้นค่าน้ำหนักแสงเงาให้ชัดเจนและคัมโพธิ์นสีบรรยากาศด้วยสีม่วงชมพูฟ้าเพื่อสร้าง ความรู้สึกเพื่อฝัน ความอบอุ่น ความคิดถึงจินตนาการถึงภาพความทรงจำของข้าพเจ้า

ภาพที่ 24

ภาพโดย : คุณากร วังศิริ

บทที่ 4

วิเคราะห์และอภิปรายผลงาน

ในบทนี้เป็นช่วงของการวิเคราะห์ผลงาน นำเสนอการแก้ไขปัญหาที่พบ และอภิปรายผลงานสร้างสรรค์ชุดภูมิทัศน์อุดมคติจากภาพทิวทัศน์ อดีตและปัจจุบัน จากการศึกษาและสร้างสรรค์ผลงานชุดศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้าพบปัญหา การแก้ไข และองค์ความรู้ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการสร้างสรรค์โดยจะมีการนำเสนอตามรูปแบบของความคิดถึงที่ข้าพเจ้าจำแนกไว้ดังต่อไปนี้

ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์

ภาพที่ 25 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ ชั้นที่ 1

ชื่อภาพ : พื้นที่ในอุดมคติ 1

ขนาด : 100 x 150 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2566

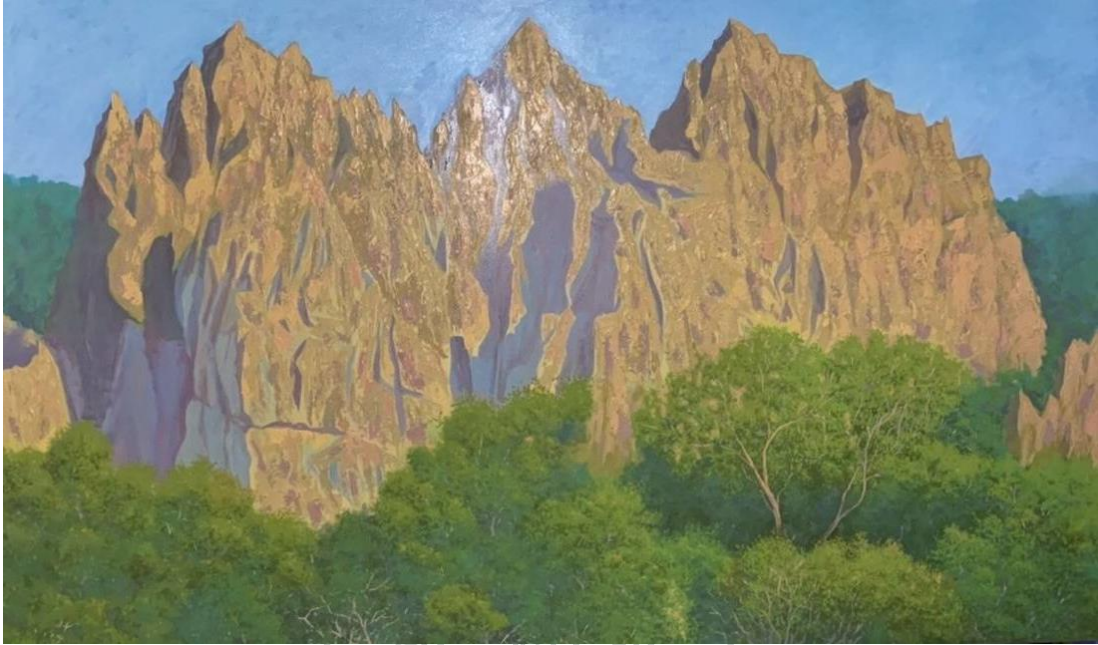
ภาพที่ 26 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อภาพ : พื้นที่ในอุดมคติ 2

ขนาด : 90 x 120 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2566

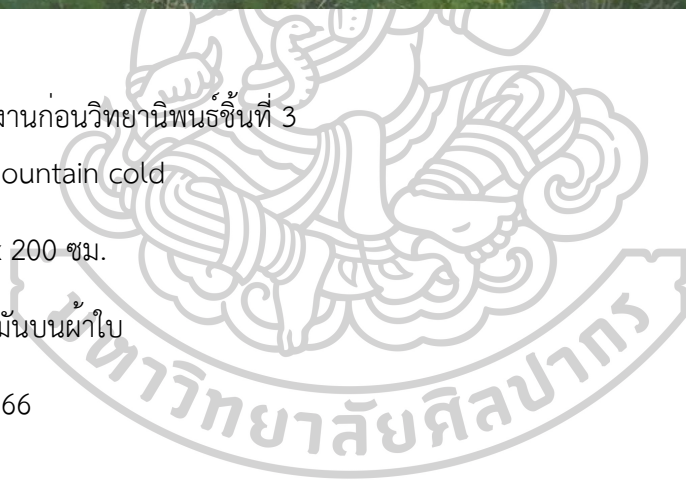
ภาพที่ 27 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อภาพ : a mountain cold

ขนาด : 120 x 200 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2566

ภาพที่ 28 ผลงานก่อนนิทรรศานพจน์ชั้นที่ 4

ชื่อภาพ : blue pine

ขนาด : 150 x 180 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2566

ภาพที่ 29 ผลงานก่อนวิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5

ชื่อภาพ : -

ขนาด : 150 x 180 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2566

การสร้างสรรค์ผลงานช่วงก่อนวิทยานิพนธ์ เป็นการทดลองหารูปแบบ เทคนิค การจัดวาง องค์ประกอบและบรรยากาศชุดสี ผ่านทัศนียภาพในพื้นที่บ้านเกิด ภูเขาหิน ป่าไม้ สัตว์ เพื่อต้องการ ล้ำลึกถึงความทรงจำเกี่ยวกับพื้นที่ ประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิตของผู้คนกับธรรมชาติ ด้วย กระบวนการเทคนิคสีน้ำมัน เพื่อขบขันความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจออกมาเป็นพื้นที่ในอุดมคติ เพื่อ พัฒนาต่อในผลงานชุดวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1

ภาพที่ 30 วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อภาพ : ยามแสง

ขนาด : 126 x 146 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ (ประกอบด้วยวัสดุหน้าต่าง)

ปีที่สร้าง : 2566

วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 1

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเลือกใช้วัตถุจริงจากโครงสร้างทางสถาปัตยกรรมคือกรอบหน้าต่างมารวมในการสร้างสรรค์เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมระหว่างผู้ชมและผลงาน ให้เกิดมุมมองของการมองทัศนียภาพภายนอกที่เป็นตัวแทนของความคิดถึงลักษณะการจัดองค์ประกอบโดยวางจุดนำสายตาของจุดหนึ่งนำไปอีกจุดหนึ่งเพื่อสร้างทิศทางของภาพ ในผลงานมีการแบ่งสัดส่วนท้องฟ้าและพื้นดิน และมีจุดเชื่อมโดยใช้รูปทรงของพุ่มไม้ขนาดใหญ่โดยวางชิดด้านข้างทั้งสองด้าน และพื้นดินมีลักษณะเหมือนการเตรียมพื้นที่เพื่อการทำการเกษตร แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตของผู้คนที่เป็นภาพจำและฝังลึกภายในจิตใจเกี่ยวกับสถานที่ สถานการณ์ โดยบรรยากาศท้องฟ้าพระอาทิตย์ตกดิน โดยใช้สีเหลืองชมพูฟ้าที่ทำให้เกิดความรู้สึกมีความสุข และเศร้าในเวลาเดียวกัน การเพ้อฝันจินตนาการถึงความรู้สึกภายในจิตใจที่ข้าพเจ้ามีต่อครอบครัว ในขณะที่ข้าพเจ้าอยู่อีกสถานที่หนึ่ง

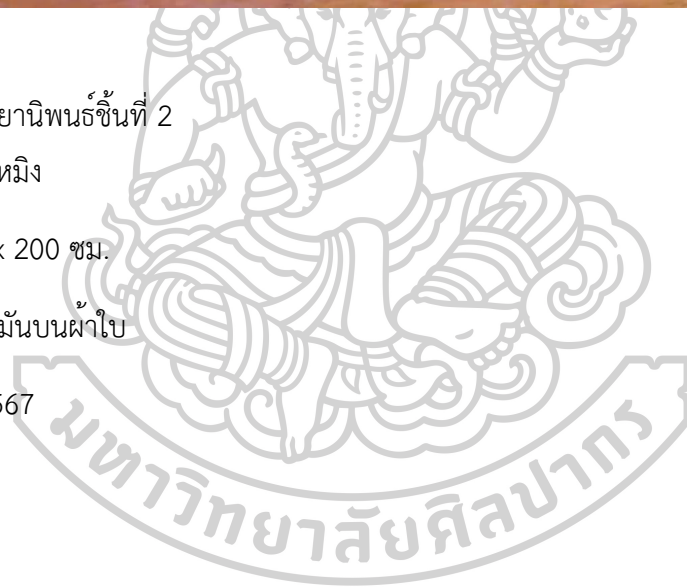
ภาพที่ 31 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 2

ชื่อภาพ : คุณหมิง

ขนาด : 120 x 200 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2567

วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 2

ในผลงานชิ้นนี้เป็นภาพทัศนียภาพธรรมชาติ คุณหญิงหรือสวนหินผางามเป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวจังหวัดเลยภาพของภูเขาหินขนาดใหญ่ถูกล้อมรอบไปด้วยป่าไม้ พืชพันธุ์นานาชนิด สัตว์ ผู้คน บ้านเรือน พื้นที่การทำเกษตรกรรมของชาวบ้านที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนกับธรรมชาติ วัฒนธรรม ความเชื่อการละเล่น วิถีชีวิตของผู้คนที่เรียบง่าย เพื่อเป็นสื่อในการแสดงออกถึงความรู้สึกคิดถึงทัศนียภาพในความทรงจำ โดยจัดองค์ประกอบแบ่งสัดส่วนระหว่างพื้นดินและท้องฟ้าอย่างชัดเจน โดยเทคนิคในผลงานใช้การปิดเนื้อสีด้วยเกียงเพื่อสร้างความรู้สึก หยาบ แข็ง และด้าน ของเนื้อหิน ซึ่งส่งผลให้ผลงานชิ้นนี้นำเสนอความรู้สึกถึงผาหินได้ตรงตามความต้องการของข้าพเจ้า ภาพรวมในผลงานเป็นบรรยากาศพระอาทิตย์ตกดิน เพื่อต้องการสื่อถึงความรู้สึกคิดถึงเพื่อฝันจินตนาการถึงบ้าน ครอบครัว ความสุข ความอบอุ่นในความทรงจำโดยแสดงผ่านชุดสีกายและส่งผลให้ข้าพเจ้ามีต่อ ทัศนียภาพ ของ ภาพภูเขาหินขนาดใหญ่แถบอีสานที่ข้าพเจ้าเติบโตมา

จากการสร้างสรรค์ผลงานวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 1 การถ่ายทอดความรู้สึกผ่านทัศนียภาพในความทรงจำหรือในพื้นที่บ้านเกิดของข้าพเจ้า ธรรมชาติ ภูเขา ป่าไม้ วิถีชีวิต ประเพณี วัฒนธรรมชาติของชาวบ้าน ที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของผู้คนกับธรรมชาติที่อยู่รอบตัว ที่ยังฝังลึกภายในจิตใจของข้าพเจ้า ผ่านชุดสีบรรยากาศพระอาทิตย์ตกดินเพื่อต้องการสื่อถึงความรู้สึกในอดีต ความทรงจำภายในครอบครัวข้าพเจ้า

ผลงานวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 2

ภาพที่ 32 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อภาพ : ของเล่นวัยเด็ก

ขนาด : 120 x 150 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2567

วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 3

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าพัฒนากระบวนการนำเสนอความคิดถึงบนทัศนียภาพด้วยวัตถุที่ข้าพเจ้ามีความทรงจำร่วมในวัยเด็กอย่างของเล่นเข้ามาร่วมในการจัดวางผลงานด้วย ซึ่งสร้างให้เกิดการรับรู้ความรู้สึกกับของเล่นในอีกรูปแบบหนึ่งที่ต่างไปจากเดิม ราวกับว่าเป็นความทรงจำที่ปรากฏขึ้นเมื่อได้พบกับทัศนียภาพที่คุ้นเคยโดยจุดเด่นของภาพคือของเล่นกันดั้มที่เป็นของเล่นสมัยใหม่ที่ชวนให้คิดถึงของเล่นหรือการละเล่นในภาพจำ ที่ยังฝังลึกในความทรงจำของข้าพเจ้า ที่วางทับซ้อนอยู่ท่ามกลางทัศนียภาพสิ่งแวดล้อมในความทรงจำเพื่อต้องการแสดงถึงความรู้ภายในจิตใจ บ้านและผู้คนที่อยู่ในภาพเพื่อต้องการแสดงถึงความอบอุ่นความสุขภายในครอบครัว ชุดสีในผลงานเป็นบรรยากาศฟ้าชมพูที่ต้องการสื่อถึงภาพบรรยากาศช่วงเวลาการทำกรเกษตรร่วมกับครอบครัว และสีชมพูส้มในพื้นที่ที่ต้องการสื่อถึงความอบอุ่นหรือสถานการณ์ช่วงเวลาแห่งความสุขของข้าพเจ้า ชวนให้คิดถึงช่วงเวลาของการเล่นในวัยเด็กเข้ามาทับซ้อนกับภาพจริงที่อยู่เบื้องหน้า กระบวนการระบายสีมี 2 รูปแบบ 1. การใช้เนื้อสีเพื่อให้เกิดพื้นผิว 2. ระบายสีในรูปแบบ 2 มิติเพื่อให้เกิดน้ำหนักแสงเงาและบางส่วนมีการเจือจางด้วยลินซีดและดรออิงเพื่อให้สนับสนุนกับแนวคิดของภาพความทรงจำในอดีตที่บางส่วนยังชัดเจนแต่บางส่วนที่ยังชัดเจนที่ถูกทับซ้อนด้วยวัตถุหรือสถานการณ์ที่คล้ายคลึงจึงต้องการถ่ายทอดความรู้สึกความคิดถึงผ่านผลงานจิตรกรรม

ภาพที่ 33 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 4

ชื่อภาพ : ฤดูกาล

ขนาด : 150 x 120 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2567

วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 4

องค์ประกอบหลักของภาพคือรูปทรงของโอ่งน้ำ ที่ชนบทมักจะมีไว้ทุกบ้านเพื่อลองน้ำ ในฤดูฝน เพื่อเก็บไว้บริโภค รูปทรงของโอ่งจะถูกทับซ้อนด้วยวัตถุสิ่งของ สิ่งมีชีวิต ธรรมชาติ ผู้คน การเล่นที่มีความเชื่อมโยงกับรูปทรง ที่ถูกจัดวางในรูปแบบล่องลอย ไม่คำนึงถึงหลักความเป็นจริงเพื่อต้องการสร้างมิติการรับรู้แบบใหม่ให้กับผู้ชมจินตนาการถึงภาพฝันช่วงฤดูกาลและความรู้สึกผ่านชุดสีน้ำเงิน เพื่อต้องการถ่ายทอดถึงความคิดถึงความทรงจำในช่วงฤดูฝน ความเป็นชนบทของครอบครัวของข้าพเจ้า ภาพความทรงจำหลากหลายความทรงจำจากหลายวัตถุที่เชื่อมโยงกับข้าพเจ้า ที่ชวนให้คิดถึงภายในจิตใจ ผลงานชิ้นนี้แสดงความรู้สึกคิดถึงในช่วงฤดูเพราะปลุกอันอุดมชุ่มชื้นจากน้ำฝน การเลี้ยงปศุสัตว์ในบ้าน และการเล่นจับปลาในวัยเด็ก

ภาพที่ 34 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 5

ชื่อภาพ : ข้าวแสง

ขนาด : 150 x 120 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2567

วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 5

ข้าพเจ้าเลือกเอาหมวดข้าวเป็นองค์ประกอบหลักของภาพเพื่อต้องการสร้างความรู้สึกรู้สึกถึงในบรรยากาศการรับประทานอาหารร่วมกันในครอบครัวที่ประกอบด้วยวัตถุสิ่งของต่างที่มีความเชื่อมโยงกับรูปทรงหมวด เช่น อาหาร ผลไม้ พืชผัก สัตว์และผู้คน จุดเด่นของภาพรูปทรงของดอกกุหลาบสีเหลืองชมพูเป็นสัญลักษณ์เพื่อต้องสื่อถึงแม่ โดยรอบรอบไปด้วยวัตถุที่ทำอาหารที่อยู่ภายในความทรงจำของข้าพเจ้า ด้วยการจัดวางในรูปแบบทับซ้อนกันเพื่เน้นย้ำความสุข ความอบอุ่นในครอบครัวในช่วงเวลารับประทานอาหารพร้อมกับครอบครัว ในขณะที่ปัจจุบันตัวข้าพเจ้าอยู่สถานที่หนึ่ง ชุดสีบรรยากาศของผลงานส่วนใหญ่เป็นสีเหลืองเพื่อต้องการให้ความรู้สึกอบอุ่น นุ่มละมุน และความคิดถึงที่ช่วยเน้นย้ำภาพในความทรงจำของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 35 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 6

ชื่อภาพ : ภาพฝัน

ขนาด : 120 x 150 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2567

วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 6

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าเลือกจัดองค์ประกอบเป็นพื้นที่คล้ายกับห้องที่ถูกล้อมรอบด้วยสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ท้องฟ้าตอนกลางคืน และมีตัวข้าพเจ้าที่อยู่จุดกึ่งกลางภาพที่กำลังจินตนาการถึงสถานที่หรือสถานการณ์ วัตถุสิ่งของ สัตว์ ภายในความทรงจำ และยังมีช่วงเวลา เช้า กลางวัน และกลางคืน บรรยากาศภาพเป็นสีน้ำเงินม่วงที่ให้ความรู้สึกเหมือนกลางคืนมองเห็นดวงดาว เป็นการจินตนาการถึงความ เป็นเด็กเพื่อสื่อถึงความคิดถึงบ้าน หรือช่วงเวลาที่ผ่านมา โดยเพิ่มจินตนาการเข้ามาในช่วงของเวลาในผลงานที่ขัดแย้งกันจากบรรยากาศรอบข้างที่ดูเป็นช่วงเวลากลางคืน กับช่วงกลางของผลงานที่เป็นกลางวัน สิ่งนี้ทำให้ผลงานไม่สามารถแสดงความรู้สึกถึงออกมาได้เต็มที่เพราะความขัดแย้งของพื้นที่หักล้างกันพบปัญหาและแก้ไขดังต่อไปนี้

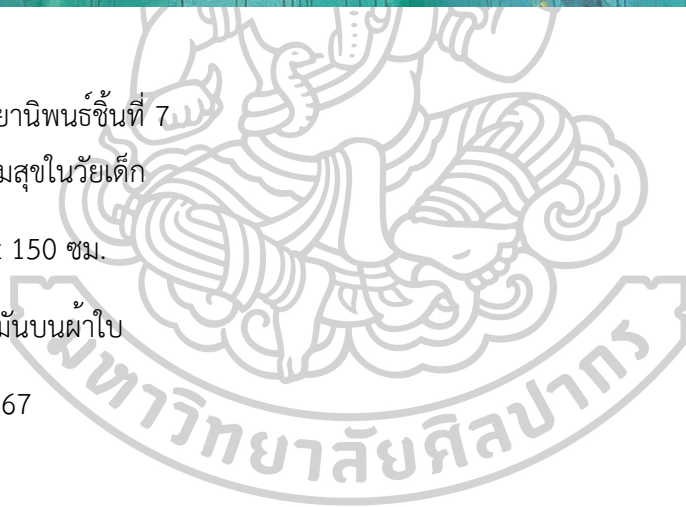
ภาพที่ 36 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 7

ชื่อภาพ : ความสุขในวัยเด็ก

ขนาด : 120 x 150 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2567

วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 7

องค์ประหลาดอย่างปลากัดถูกใช้เพื่อนำเสนอภาพการละเล่นในวัยเด็กของเยาวชนหมู่บ้านข้าพเจ้า ในอดีตที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้คนกับธรรมชาติ ถูกทับซ้อนด้วยวัตถุสิ่งของมากมาย เช่น ดอกบัว อุ่น ลำไย แก้วมังกร แตงโม มะขาม ปลากัด ปู เป็นต้น โดยการจัดวางแบบล่องลอยโดยไม่คำนึงถึงหลักความเป็นจริงเพื่อต้องการสร้างมิติการรับรู้แบบใหม่ให้กับผู้ชมและเพื่อพัฒนารูปแบบในผลงาน ชุดสีบรรยากาศภาพเป็นสีฟ้าเขียวเพื่อต้อสื่อถึงการดำรงอยู่ของผู้คนที่มีความเชื่อมโยงกับธรรมชาติ แม่น้ำ วิถีชีวิต ความเชื่อ และจินตนาการถึงความทรงจำ และความรู้สึกผ่านชุดสีภายในผลงาน

ภาพที่ 37 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 8

ชื่อภาพ : ภาพฝันในความทรงจำ

ขนาด : 150 x 120 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2567

วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 8

ผลงานชิ้นนี้มีองค์ประกอบหลักเป็นรูปทรงข้อง อุปกรณ์ที่ถูกสร้างขึ้นจากวัสดุธรรมชาติจากวิถีชีวิต วัฒนธรรมที่สืบทอดต่อกันมา เป็นเครื่องมือทำมาหากินของชาวบ้านในพื้นที่และตัวข้าพเจ้าในอดีต โดยการจัดองค์ประกอบแบบทับซ้อนด้วยวัสดุสิ่งของทั้งอดีตและปัจจุบันที่มีความเชื่อมโยงกับตัววัสดุหลัก เช่น ปลายินดี ปลาช่อน ปลาทอง ปูนา หอยขม ผลไม้ เช่น แตงโม แก้วมังกร ลำไย องุ่น มะพร้าว แอปเปิ้ล และพืชผักนานาชนิด ที่แสดงให้เห็นถึงความทรงจำในอดีตเกี่ยวกับการหาปลา การดำรงชีวิตที่มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติที่อยู่รอบตัว ปลาทองมีลักษณะการใช้เนื้อสีเพื่อสร้างพื้นผิวที่มีความแตกต่างจากวัสดุรอบข้างและทับซ้อนวัตถุต่าง ๆ ที่อยู่โดยรอบ เพื่อต้องแทนความเป็นปัจจุบันที่ยังชัดเจนและความทรงจำที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตการเป็นอยู่ในอดีตแต่ปัจจุบันตัวข้าพเจ้านั้นไม่สามารถดำรงชีวิตหรืออยู่สถานการณ์เช่นนั้นได้ เพียงแต่ปลาทองที่อยู่ในตู้ปลาทำให้นึกถึงความทรงจำสถานการณ์ที่ยังฝังลึกอยู่ในจิตใจออกมาผ่านชุดสี เขียวส้ม เพื่อต้องถ่ายทอดความรู้สึก ความทรงจำเพื่อฝัน ถึงภาพจำวิถีชีวิตที่ผู้คนมีความสัมพันธ์กับธรรมชาติที่รอบตัว

ภาพที่ 38 วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 9

ชื่อภาพ : สวนไร่นา

ขนาด : 120 x 150 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2567

วิทยานิพนธ์ชิ้นที่ 9

ผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้พื้นที่ในการทำเกษตรหรือทัศนียภาพเข้ามาเป็นเนื้อหาหลักในการถ่ายทอดความรู้สึก ผ่านเนื้อสี ฝีแปรง และวัตถุสิ่งของทั้งปัจจุบันและอดีตมาจัดวางทับซ้อนที่ข้าพเจ้ามีประสบการณ์ร่วมในอดีต ชุดสีชมพูฟ้าช่วยให้นักถึงผิวดินที่ถูกเตรียมพร้อมในการเกษตร เนื้อสีที่สร้างสรรค์ให้เกิดความรู้สึกหยวนนำเสน่อออกมาเป็นภาพทัศนียภาพของความคิดถึงที่เกิดจากความทรงจำในช่วงเวลาครอบครัวข้าพเจ้าทำการเกษตรร่วมกัน ผลงานชิ้นนี้จำแสดงออกถึงภาพความรู้สึกคิดถึงซึ่งเป็นนามธรรมออกมาได้อย่างลึกซึ้ง

ภาพที่ 39 วิทยานิพนธ์ชั้นที่ 10

ชื่อภาพ : บ้าน

ขนาด : 150 x 180 ซม.

เทคนิค : สีน้ำมันบนผ้าใบ

ปีที่สร้าง : 2567

วิทยานิพนธ์ชิ้นที่10

ข้าพเจ้าใช้รูปทรงบ้านข้าพเจ้าเป็นเนื้อหาหลักในการถ่ายทอดถึงความรู้สึกคิดถึง ความสุข ความอบอุ่นในครอบครัว และบุคคลภายในครอบครัว โดยจัดวางวัตถุสิ่งของต่าง ๆ ทับซ้อนกัน ความเป็นปัจจุบันและอดีตแสดงถึงประสบการณ์เรื่องราวต่าง ๆ ความทรงจำมากมายที่ยังฝังลึกภายในจิตใจโดยแสดงผ่านชุดสีบรรยากาศสัมผัสพู่ คล้ายกับพระอาทิตย์ตกดินเพื่อต้องการถ่ายทอดความรู้สึกคิดถึงจินตนาการถึงประสบการณ์ สถานการณ์ การกระทำ ความสุขภายในครอบครัวของข้าพเจ้า ในผลงานชิ้นนี้มีกระบวนการพื้นที่ตั้ง 2 รูปแบบ 1.การใช้เนื้อสีเพื่อสร้างพื้นผิวเพื่อต้องการแทนค่าถึงความเป็นปัจจุบันหรือความทรงจำบางส่วนที่ยังชัดเจน 2.พื้นที่ในรูปแบบ 2 มิติเพื่อให้เกิดน้ำหนักแสงเงาและบางส่วนมีการเจือจางด้วยลินซีดและดรออิงเพื่อสร้างค่าน้ำหนักในผลงานเพื่อสื่อถึงความทรงจำในอดีตที่เลือนรางของข้าพเจ้า

จากการสร้างสรรค์ผลงานชุดวิทยานิพนธ์ช่วงที่ 2 นำเสนอภาพความรู้สึกคิดถึงอันเป็นนามธรรมภายในจิตใจให้ออกมาเป็นรูปทรงสร้างสรรค์ซึ่งได้รับแรงบันดาลใจมาจากความคิดถึง 3 รูปแบบคือความคิดถึงทางสถาปัตยกรรม ความคิดถึงทางทัศนียภาพ และความคิดถึงอันเกิดจากการประกอบสร้างของความทรงจำ ด้วยวิธีการจัดวางแบบลอยลอยโดยไม่คำนึงถึงหลักความเป็นจริงเพื่อต้องการสร้างมิติการรับรู้แบบใหม่ให้กับผู้ชมและตัวข้าพเจ้า ให้เกิดการจินตนาการ เพื่อผันถึงภาพความทรงจำที่ผสมเข้ากับชุดสีภายในผลงาน ตัวอย่างเช่น ผลงาน “ภาพฝันในความทรงจำ” ที่เลือกใช้บรรยากาศโทนสีเขียวอมส้ม เพื่อต้องการให้เกิดความรู้สึกถึงวิถีชีวิตของผู้คนที่มีความเชื่อมโยงกับธรรมชาติ ประเพณี วัฒนธรรม การละเล่นของเด็ก ๆ ที่อยู่ภายในความทรงจำของข้าพเจ้า และลักษณะการระบายสีภายในผลงานมี 2 รูปแบบ คือ การระบายสีแบบใช้เนื้อสีเพื่อสร้างพื้นผิว แทนช่วงเวลา ณ ปัจจุบันที่ยังชัดเจน การระบายสีแบบสองมิติเพื่อให้เกิดแสงเงาในผลงานและแบบเจือจางโดยใช้ลินซีด เพื่อสื่อถึงช่วงเวลาในอดีตที่เลือนรางภายในความทรงจำ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาวិทยานิพนธ์

ตลอดการเติบโตของมนุษย์ทุกคนในแต่ละช่วงวัยนั้นผ่านกาลเวลาได้พบประสบการณ์ที่ดีและประสบการณ์ที่แย่ เมื่อเวลาผ่านไปความทรงจำเหล่านั้นบางส่วนยังคงชัดเจนและบางส่วนเองก็ค่อยๆ เลือนรางจนหลายความทรงจำกลายเป็นเพียงภาพฝันที่เลือนรางในอดีต ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด” ภูมิทัศน์อุดมคติจากภาพทิวทัศน์ของอดีตและปัจจุบัน” เป็นการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่มีเป้าหมายในการนำเสนอภาพของความคิดถึงภายในจิตภาพของข้าพเจ้า ประกอบขึ้นจาก ประสบการณ์ความทรงจำ จากการใช้ชีวิตวัยเด็กในชนบทและการเติบโตในแต่ละช่วงวัย เมื่อเวลาผ่านไปประสบการณ์เหล่านั้นแปรเปลี่ยนมาเป็นภาพความทรงจำให้ข้าพเจ้าหวนคิดถึง จนเกิดเป็นบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้เพื่อนำแสดงภาพของความคิดถึงภายในจิตใจข้าพเจ้า

ซึ่งจากการศึกษาผลงานศิลปะที่วาดด้วยเรื่องความคิดถึงและการได้สำรวจความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าเองข้าพเจ้านั้นได้แบ่งรูปแบบของความคิดถึงข้าพเจ้าออกเป็นสามแบบคือ ความคิดถึงทางสถาปัตยกรรมที่จะเกิดขึ้นกับข้าพเจ้าเมื่อได้พบกับ โครงสร้างทางสถาปัตยกรรมที่ชวนให้นึกถึงช่วงเวลาในอดีตที่ข้าพเจ้าเคยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมด้วย ความคิดถึงทางทัศนียภาพ อันเกิดมาจากภาพบรรยากาศหรือทัศนียภาพที่มีความเกี่ยวข้องหรือคล้ายคลึงกับทัศนียภาพในอดีตของข้าพเจ้าที่อยู่รอบบริเวณที่พักอาศัยและตัวข้าพเจ้าเองเคยได้ใช้ชีวิตร่วมอยู่ในทัศนียภาพนั้น ความคิดถึงที่เกิดขึ้นจาก เศษเสี้ยวความทรงจำจำนวนมากทั้งประสบการณ์ที่ดีและแย่หลอมรวมกันประกอบกลายเป็นความคิดถึง ความทรงจำส่วนนี้ของข้าพเจ้านั้นเกิดจากประสบการณ์ที่เคยพบผ่านมาทางด้านดีและแย่ ล้วนถูกจินตนาการแต่งแต้มให้กลายเป็นประสบการณ์ที่น่าจดจำและมีคุณค่าภายในจิตใจข้าพเจ้า ทั้งสามรูปแบบของความคิดถึงนี้กลายมาเป็นแรงบันดาลใจหลักที่สำคัญต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะในครั้งนี้

โดยในกระบวนการสร้างสรรค์ข้าพเจ้านั้นได้เลือกใช้ กระบวนการทางจิตรกรรมสร้างสรรค์ เพื่อนำเสนอภาพของความคิดถึงทั้งสามรูปแบบภายในจิตใจข้าพเจ้าออกมาตามความรู้สึกให้ได้มากที่สุด โดยนำเสนอผ่านฝีแปรง พู่กัน สี วัสดุ เทคนิคการระบายสีและการประกอบร่างของกลุ่มความ

ทรงจำจนกลายเป็นรูปทรงของความคิดถึงจากภายในจิตใจของข้าพเจ้า ผลงานชุดนี้เป็นการนำเสนอความรู้สึกที่เป็นนามธรรมภายในจิตใจของมนุษย์ที่มีต่อประสบการณ์ชีวิตทั้งทางกายภาพและความรู้สึกภายใน ให้ออกมาในรูปของวัตถุ สถานที่ ที่คล้ายคลึงกับอีกวัตถุหนึ่งหรืออีกสถานที่หนึ่งตามประสบการณ์ของบุคคลด้วยกระบวนการทางจิตรกรรม ข้าพเจ้าหวังว่าวิทยานิพนธ์เล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่มีความสนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะที่ต้องการนำเสนอภาพของอารมณ์นามธรรมภายในจิตใจของมนุษย์ให้ออกมาเป็นรูปทรงด้วยกระบวนการทางจิตรกรรม

รายการอ้างอิง

- คมสัน เพ็ชร สิทธิ. (2013). ความ คิดถึง และ ความ ทรง จำ มหาวิทยาลัย ศิลปากร].
- จรี พร เพชร กิ่ง. (2021). ความ ทรง จำ กับ สถานที่ ผ่าน สัมผัส. Retrieved 1 from
- นิลรัตน์ ปัทม. (2016). สัญลักษณ์ แห่ง ความ ทรง จำ มหาวิทยาลัย ศิลปากร].
- เนตะ. (2561). ความคิดถึง101. <https://today.line.me/th/v2/article/DGZvR5>

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	คุณากร วังศิริ
วุฒิการศึกษา	- 2555 โรงเรียนภูเรือวิทยาคม - 2561 ศึกษาปริญญาตรี ทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย - 2565 กำลังศึกษาระดับปริญญาโท เอกจิตรกรรม ประติมากรรม และ ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผลงานตีพิมพ์	- 2561 นิทรรศการ enjoy with visualart 1 - 2562 นิทรรศการ enjoy with visualart 2 - 2563 นิทรรศการ ศิลปะสายหมอกภูเรือ ณ หน้าอำเภอภูเรือ - 2566 นิทรรศการ Get by with ณ see the bell - 2567 นิทรรศการ คนและพื้นที่ HUMANS and AREAS ณ หอศิลป์ บ้านเจ้าพระยา - 2567 นิทรรศการ Intersection point" ณ หอศิลป์บ้านเจ้าพระยา - 2567 ร่วมแสดง ศิลปกรรม จิตรกรรม เอเชียพลัส ครั้งที่ 12
รางวัลที่ได้รับ	- ทุนการศึกษา “ต้นกล้าศิลป์ ถิ่นอีสาน” 2563 - กองทุนส่งเสริมการศึกษาการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลปะมูลนิธิ รัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ 2564 - กองทุนการศึกษาทิวา-สงศรี ศุภนิมิตร 2566